

I

261170

Incunabel

75

K. III. 4. Th. 2

Aus

der Bibliothek der k. k.
Theresianischen Akademie
in Wien

angekauft am 17. Februar 1899.

(Erlass des Curatoriums *****

***** ddo. 31. Jänner 1899.)

O. S. # I. 2.

Statuta Provincialis.

I.

261170

Incunabel

2
Ad honorē laudē et gloriā omnipotentis dei, gloriose vir-
giinis marie, totiusq; celestis curie triumphantis, et incremē-
tum fidei xpianae Nostros Fridericus dei gratia sc̄e Salzebur-
gen⁹ ecclesie archieps. apostolice sedis legatus Sixtus fri-
singen⁹, Georgius chiemen⁹, Barthias seconien⁹, ecclesiar⁹
epi Oratores et procuratores Ratispanen⁹, Patamēn⁹, Brixio-
nen⁹ Laurentinen⁹ epon⁹ ac capituloꝝ ecclesiar⁹ cathedraliū
ac collegiatar⁹ seculariū ⁊ regulariū pleno mādato suffulit
Prelati et eorū oratores et procuratores in sancto cōcilio pro-
vinciali in ecclesia parochiali sancti Nicolai oppidi mul-
dorff Salzeburgēn⁹ diocesis. Decima nona mensis octobris
Anno dñi Milleſimo quadringētesimo nonagesimo cele-
bratis cōgregati de consilio oīm huic sacro concilio interes-
sentū cōstitutōnes et statuta prouincie Salzeburgēn⁹ salu-
biter cōdita et edita sunt in hūe qui sequitur modū

De vita et honestate clericorū

Sta clericorū est in seip̄is implere dñi volūn-
tarē et lucere per bonā cōuersationē, qualis
ter oportet alios in domo dñi cōversari, sa-
cro provinciali cōcilio approbante Statutis
nūs volumus et mādamus vniuersos cle-
ricos prouincie nostre, p̄sertim b̄nificiatos
et in sacris constitutos, honeste clericaliter et deuote se ex-
hibere, a trapula et ebrietate abstinere, indumentaq; scissa
in oris seu extrenitatis ab extra supducta non deferre,
mitras caudatas penitus dimittere, cingulos et monilia
auro argento vel alio metallo excessiue splendētia, ad mo-
dūm laicorū abijere penitus et vitare Vestimenta rubet
aut viridis coloris deferre clericos oīno phibemus, equaliis
bus collarijs in ioppulis tunicis siue mantellis ne alterum
respectu alterius circumferentis eminētius appareat utanc
Vittā seu purpura capiti suppositā, capucinū humeris suis

clericis reuerenter deferat, ipis in publico deambulatisbus **Cō**
tra facientes vero ultra penas iuris communis per suspensionem
nem proventum beneficiorum ecclesiasticorum fabrice applicans
deorum secundum quod proterua demeruit et excessus artius per nos
officialiter et archidiaconos nostros aut ordinarios loci seu eos
rundem vicarios et officiales puniatur.

Item inhibemus omnibus clericis supradictis in publico
vel alibi pretiis laicis tabernas intrare proutque in itinere
constitutis, vel ex alia causa rationabiliter. Et omnes ludos in his
nestos maxime taxillorum exercere. **Cō**tra facientes pena iuri
ris communis et ad arbitrium nostrum seu superiorum suorum in ipso
sos iurisdictione habentium puniri volumus et mandamus.

Item statuimus et in virtute scientie obedientie districte
principiendo mandamus ut nullus clericorum cauponam vel taber
narii hospitem sibi constituat continuu in domo habi
rationis sue, aut portu veniale negotiationis causa publice
exponat vel vendat, nisi ex antiqua consuetudine hacten
observata ius publice vendendi vini habuisset. Permitti
mus tamen domos platis et monasterijs pro hospitalitate
rationabilitate introductas, et secundum permisum regule et iuri
ris communis **Cō**tra facientes vero arbitrio nostro et superiorum
superiorum in eos iurisdictionem habentium puniri volumus
et mandamus. Ut etiam clerici qui in domini sorte assumpti
est, diuini officiosus intendat ministerijs, districte inhi
bemus et sub obedientie pena mandamus ne quinque cleri
cius cuiuscumque dignitatis religionis aut status existat, ve
natones et siluaticas vagationes cum canibus exerceat pe
nis nihilominus iuris contra tales promulgatis in suo ro
boce permanens.

De continentia clericorum.

Volumus concubinatum evitari sub penis et iuxta
decretum sacri generalis Basilicen concilij quas pen
nas una cum penis iuris contra inobedientes exequi principi-

3

et mandamus. Unus decreti tenor sequit per omnia in hec verba. Sacrosancta generalis sinodus Basiliensis in spissancto legittime congregata. universalē ecclesiā representans ad perpetuā rei memoriam. Quicunq; clericus cuiuscunq; statutus conditōnis religionis dignitatis. etiā si pontificalis vel alterius usus penitentie existat. qui post huius constitutōnis noticiā quā habere presumat per duos menses post publicationē eiusdem in ecclesijs cathedralibus quā ipi diocesani omnino facere teneatur. postq; eadē constitutio ad eorum noticiā puenescit. fuerit publicus cōcubinarius a preceptōne fructū omnium suorum beneficiorum triū mensū spacio. sit ipso facto suspensus quos suis superiori in fabricā vel alia euidentē ecclesiāq; utilitatē ex quibus hi fructus percipiuntur. couerterat. Necnon et hīmōi publicū concubinariū ut primū talē esse innotuerit. mox suis superiori admonere teneatur ut infra brevissimum terminū concubinā dimittat. q; si non dimiserit. vel dimissam aut aliā publice resumpserit. Iubet hec sancta sinus dūs ut ipm omnibus suis beneficijs omnino priuet et nihilominus hi publici cōcubinarij usq; cū eis per suos superiores post ipsacū concubinariū dimissionē manifestāq; vite emendatō nem fuerit dispensatū. ad susceptionē quorūcumq; honorū dignitatū beneficiorū vel officiorū sint inabiles. Qui si post dispensationē reciduo vomitu ad hīmōi cōcubinā redierint. sine spe alicuius dispensatōnis ad predicta prosus inabiles existant. Qd si hi ad quos talū correctio pertinet eos ut predictū est punire neglexerint eorum superiores tam in ipsis de neglectu in illis q; cōcubinatu modis omnibus digna punitō animaduertat. In cōcilijs etiā provincialibus et sinodalibus aduersus tales punire negligentes vel de hoc criminē diffamatōs etiā per suspensionē a collationē beneficiorū vel alia cōdigna pena severiter procedat. Et si hi quorum deffitutio ad summū pontificē spectat. per peculia provincialia aut suos superiores ppter publicū cōcubinā reperiātur primitōne.

digni, statim cū processu inquisitōnis ipi summo pontifici
deferātur **E**adē diligentia et inquisitio in quibuscūqz cas-
pitulis generalibus et puincialibus quo ad suos seruet, pes-
nis alijs cōtra p̄dictos et alios nō publicos cōcubinarios
statutis in suo robore p̄mansuris **P**ublici aut intelligendi
sunt, nō solū hi quorū cōcubinatus per sententiā aut cōfessi-
onem in iure factā seu per rei evidentiā que nulla possit ter-
giuersatōne celari, notorius est **S**ed qui mulierē de incon-
tinētia suspectā et infamatiā tenet, per suū superiorē admo-
nitus, ipari cū effectu non dimittit **Q**uia vero in quibus
dam regionibz nōnulli urisdictionē habētes pecunarios
questus a cōcubinarijs percipe nō erubescūt, paciendo eos
in tali feditate sordescere sub pena maledictōnis eterne p̄cis-
pit, ne deinceps sub pacto, compositōne, aut spe alicuius
questus, talia quouismodo tollerēt aut dissimulēt **A**lioqui
ultra p̄missam negligentie penā duplū eis quod p̄terea
aceperint restituere ad prius usus oīno teneātur et cōpel-
lantur **I**pas aut cōcubinas seu mulieres suspectas, prelati
modis oībus curent a suis subditis etiā per brachij secula-
ris auxiliū si opus fuerit penitus arcere **Q**ui etiam ex tali
concubinatu p̄creatō filios apud patres suos cohabitare
nō p̄mittat **I**ubet insip̄ hec sc̄tā sinodus ut etiā in p̄dictis
sinodis et caplīs hec cōstitutio publicet et quilibet suos sub-
ditos ad ipaq̄ cōcubinatū dimissionē moneat diligēter

Inīgit p̄terea oībus secularibz viris etiā si regali p̄ful-
geant dignitate, ne ullū qualecūqz inferant impedimentū
quocūqz quesito colore, platis qui ratōne officij sui aduerso
suos suos subditos pro hītōi cōcubinatu p̄cedūt, **E**t cum
omne fornicatōnis crimen lege diuina p̄hibitū sit, et sub pec-
cati mortalis pena necessario cūtandū monet oīs laicos
tā vyoratos q̄ solutos vt sit a cōcubinatu abstineāt **T**is
mis em̄ reprehensibilis est qui vyorē habet et aliā mulierē ac-
cedit **Q**ui vero solutus est et si cōtinere nolit iuxta apli cō-

siliū vporē ducat Pro huius aut̄ diuī obseruatōe p̄cepti hijs
ad quos pertinet tam salutarib⁹ monitus q̄b alijs canonicis
remedijs omni studio laborent.

De clericis ignotis et peregrinis.

Quidere ne ab ignotis seducantur, quos nōnq̄ p̄cepimus retroactis tēporibus reprobos abiectos
et qđ detestabilius est, facinorosos et inabiles
circa diuinā se ingessisse in aīaz picula et scandalū plurimo
cum. Hoc sacro approbatē cōcilio, districte sub excoicatōis
pena peipimus et mādamus vnuersis pūnctie nře, platis
archidiaconis, decanis et ecclesiāz rectoribus, ne de cetero
aliquē alienē dioceſs seu peregrinū se pro p̄ſbitero gerentē,
apud ipoz consortiū sacramentoꝝ et sacramentaliū admi-
nistrations vel alias regimē cure quoquō admittat. **Nisi**
desup nřis aut loci illius ordinarij seu eius vicarij vel offi-
cialis patētibus lēis, aut alias legitimis docimētis certi-
ficiati fuerint

De clericī ioculatorib⁹, vagis ſcolarib⁹ et ſimilib⁹ goliar- dis largiantur

De redēptoris nři crucifixi p̄emoniū inutiliter
expēdat, et in vſus turpes exq̄ſitū diabolicas
ſuasionib⁹ puerat, de quo pauperū necessitatib⁹
bus est ſuccurrentū Statuum? et in vtrū ſcē obie inhibe-
mus, ne plati religioſi aut ſeclares, et clericī quoq̄b noīe
censeant. Minus, ioculatorib⁹, histrionib⁹, buffoniib⁹, ſeu
hoib⁹ artis lubrice, p̄textū nuptiaz, militie vel alterius
ſilis caufe quiq̄b ſub quoq̄b mō ſpecie aut forma nec etiā
in pecunia numerata largiantur

Npt clerici personaliter resideant nec plura beneficia habeat.

Alimarū periculis que cūctis opib⁹ p̄feruntur desiderātes occurrere. statuimus volumus et sub pena priuatois beneficij mādamus ut oēs habētes ecclesias quibus cura aīaz dinoscit an nexa psonaliter in eisdē resideat, absentes vero infra hinc et tres menses proximū futuros a die publicatōnis p̄tis cōputandos se ad residentiā personalē recipiat, aut eorum quilibet suū diocesanū, aut eius in spūalibus vicariū aut officiale legittime informet, quare in eisdem residere nō de beat nec teneatur. Pēs quoq; et singuli incōpatibilia de iurie beneficia retinētes eorundē ordinarijs aut vicarijs vel officiab⁹ ip̄oꝝ infra eundē terminū dispēsatōnes super hoc obtentas indicent et ostēdant. Inhibemus quoq; sub eadē pena, ne quisquā vicariā teneat p̄ter vñā nisi necessitat⁹ eundētis causa aliud per diocesanū aut eius vicariū vel officiale permīssum fuerit et concessum.

De penitentia

Quonā nōnulli sacerdotes regulares et seculares in penitētia frena lavare, et extra terminos suis positos auctoritatē in casib⁹ supiorib⁹ reseruatis presumere ausu teneratio referuntur, sub excōcitatōnis pena hoc approbante sacro concilio provinciali inhibemus ne quisq; sacerdotū religiosus vel secularis totius nostre Saltzburghen prouincie, quēcumq; sibi

cōfidentē in casib⁹ sedi apostolice de iure vel cōsuetudine
 reseruatis absoluere p̄sumat. nisi habit⁹ eiusdē sedis desup
 indulgentia et mādato speciali. Nec etiā in casib⁹ similiter
 de iure aut cōsuetudine ep̄o reseruatis aliquē absoluere at
 temptet. p̄sertim excommunicati⁹ maioris vinculo immo
 datū hereticū. iudeū. fautores eorumdē laicū p̄dicatore⁹
 aut auditores eius. spoliatorē alicuius dotis. aut sacerdo
 ris maxime in agone. aut temerariū occupatorē bonor⁹ ec
 clesie. depopulatorē agro⁹ vincarū aut ororū. incestuosū.
 fornicatorē cum sanctimoniali. homicidā etiā casualem.
 publicantē confessionē. peccantē contra naturā aut cū bri
 ris. sacrilegū. incantatorē aut incantatricē p̄cipue cū sacra
 metis sacramentalibus vel ossibus mortuor⁹. prolis oppres
 sorem etiā a casu. incendiariū cōmercia habentē cū iudeis
 maxime in usuris. p̄parantē propinantē ementē aut ven
 dentē venenū p̄sertim in machinationē mortis proximi.
 demonē inuocantē. cūdantē falsam monetā. vtentē sciens
 ter auro et argento falso. cogentē xpianū dare usurā. blas
 phemiu⁹ xp̄i nōis vel sanctor⁹ falso sum testē. coeuntē cum u
 dea obligatū ad vagas restitutōnes. nec quenq; aliū enor
 mibus criminibus irretitū. nō habita desuper a nobis me
 tropolitano vel suo diocesano. aut eoz in hac parte vica
 rio cōmissione speciali et expressa. vagari⁹ erenī retū distri
 butiōne eoz ordinarijs referuent. ad iposq; legittime dedu
 cant Quod si secus factū per eosdem fuerit tantundē fabri
 ce ecclesie latitudinalis sub qua degunt quantū distribuere
 contra hmōi prohibitionē p̄sumpserint. sub excommunicati⁹
 nis pena infra duos menses imediate sequētes p̄soluant

Hibemus insup sub dicta excommunicati⁹ pena dia
 stricte p̄cipido ne quisq; sacerdotū feclaris vel religiosus
 nostre Saaltzburgh⁹ priuicie nō habita desup sedis apō-

stolice aut ordinarij sui vel eius in hac parte vicarij aut
officialis licentia speciali se intronizat de distributōne re-
rum male acquisitā in certā seu vagā.

Forma absolutōnis.

Hec volumus sub eadē pena oēs cōfessores ab-
solūdo ut ad minus illis verbis **Ego absolu-**
to te a peccatis tuis et restituo te sacramētis ecclie
in nomine patris et filii et sp̄issanci

De benedictōne salis et asperso- rii dominicis diebus

Conpietas affectū deuotōnis augmētari manda-
mus in virtute sc̄e obediētie et volumus oēs
sacerdotes qui parrochij p̄sumit singulis diebus
dominicis aquam et sal benedicere ac eosdem una
cum toto clero ad ipas ecclesias spectantes horis consuetis
ante missarū solēnia ecclesiam psonaliter circuire. **Vi** autē
populus ad huiusmodi processiones inuitetur omnibus ve-
re penitentibus confessis et contritis ipsam processionē des-
uote sequentibus sub fiducia diuine pietatis de thesauro ec-
clesie quadraginta dies indulgentiarū de iniunctis eis peni-
tentibus in domino misericorditer relaxamus. quas quidē
indulgētias per rectores supradictos extunc volumus pub-
licari.

Desimonia et ne aliquid pro sa- cramētis et sacramētalibus exi- gatur.

Dstrictè p̄cipiendo interdicimus, ne quisq; sa-
cerdotū pro recōciliatōne penitentī aut pro ad-
ministratōe alicuius sacramēti vel aliquoꝝ sac-
ramentaliū paciscatur de sibi danda pecunia
vel aliquo alio equiualetī pro eodē Sed volumus dispositi-
vus ab sc̄q; dilatōne pro tempore et loco cōgruis eadē admittit
strari et exhiberi scđm ritū ecclesie Verū q̄ ratois et iuris
explorati exiſtit, q̄ socij passionū ſint pariter et socij cōſo-
lationū p̄mittimus ex post exigi etiā cū imploratōne offi-
ciij iudicis quātitatē in talibus ex cōſuetudie debitam, ad
quā laicos hortamur et quantū de iure est aſtrungi et com-
pellī volumus

Tré volumus statutū ſine decretū generalis cōciliij Con-
ſtan̄tii, de ſimonia editū publicari ut in fine, qm̄ trāfgressoꝝ
res cuiusdē districtiū deo dante pcedemus, cuius tenor per
oīa ſequit in hec verba Martinus 7c. Multe contra ſimoni-
acā prauitatē ob oīm facte ſunt cōſtitutoꝝ, quibꝝ mor-
bus ille nō potuit extirpari Nlos volētes decetero ut poſſu-
mus attētius puidere, ſacro approbāte cōcilio declaramus
q̄ ordinate ſimoniace ab ejecutōne ſuorū ordinū ſint eo ipo
ſuſpēti, electōnes aut postulatōnes, cōfirmatōes et queuſ
puſſiones ſimoniace ecclesiāꝝ, monasteriorū dignitatū, p-
ſonatiū officiorū et beneficioꝝ ecclesiasticoꝝ quorumcumq;
deinceps facte nulle ſint ipo iure, nullūq; per illas uis cuiq;
acquirat, nec promoti, cōfirmati aut puiſi faciant fructus
ſuos, ſed ad illoꝝ reſtitutionē tanq; inique ablatoꝝ p̄cipi-
entes teneātur Statuumus inſup q̄ dantes et recipientes
ip̄o facto, ſententiā excoicatōnis incurrit, etiā ſi pontifi-
cali aut cardinalatus pſulgeat dignitate.

Trem interdicimus et diſtrictē inhibemus, ne quisq; cle-
ricoꝝ cuiuscumq; ſtatus fuerit, censuſ de aliquo Beneficio
aut pecunia vel emolumentū aliud expaſto, quoquō noſ

mīne anticipande absente seu pensionis vel alio quocunq^z
questo colore augeat, vel aliquē augere compellat. **C**ontra
facientes tam dantes q̄ recipentes duplum quod dederint
vel receperint, nobis aut loci ordinario seu vicarijs n̄is ir
remissibilitet soluere teneantur et nihilominus iuxta arbit
riū nostrū artius puniātur.

Item inhibemus sub pena priuatiōnis officij ne aliquis
sacerdotum quemq^z notorie delinquentē accepta pecunia
vel alio comodo temporali pena condigna corrige preter
mittat.

De usurariis et eoz penis nec non preemptōnibus.

Verbi gratiā voragini detestates hoc sacro appro
bante concilio inhibemus omnibus xp̄ifidelibus
noſtre Salzeburgēn prouincie tam clericis q̄
laicis ne pecunias ad usuratas mutuēt, aut in pi
gnoratiōne ultra sortem aliquid ex pacto recipiant, nec pre
emptōes detestabiles faciat, aut alios quoſlibet actus usu
rarios exerceant. **Q**uod si quis contrafecerit ultra penas iu
ris cōmuniſ et conciliōrum prouincialium Salzeburgēn p̄ p
deſſores noſtros bone memorię celebratoriū ſubiaceat ſolu
tōn decem librarū denariorū uſualiū itemmiſſibilitet ad fa
bricam ecclesie ſub qua degunt aut in uſus pauperū iuxta
ſuperioris in hac parte iudicantis arbitriū cōuertendas.

Inhibemus inſup ſub excommunicatiōnis pena vniuersis
platis, archidiaconis, decanis, plebanis, et ceteris quibus
cunq^z religiosis et ſecularibus ne aliquē dictis criminibus
manifeſte reūm, ſatiſfactiōne non p̄missa ad quam tamen
eodem induci volumus modis poſſibilibus, ecclesiastice
trādant ſepulture.

De preuēti ⁊ in enormib⁹ pec catis deceđētes aut occisi eccl esiastice tradantur sepulture.

In sup p̄tī p̄stitutōne duximus inhibendū vni
uersis clericis tot⁹ Salzeburgen⁹ puicie ne sus
pensos patibulo, decollatos vel alias qualiter
cūq; p̄ sententiā morti traditos, intorneam̄tis
ludis publicis, spectaculis aut alias occisos vel subito de
functos qui nō eodē anno confessi, vel alias in p̄tis mor
talibus morte p̄uenti fuerint, vel non receperint eukaristie
sacramentū, nisi de cōsilio sacerdotis duxerit abstinentiū
tradere p̄sumant ecclesiastice sepulture, nisi de licentia ora
dinarij aut eius in hac parte vicarij vel officialis sup hoc
diligentius petita et obtenta nihilq; pro cōcessione h̄mōi
preter cōsuetudinē exigatur seu recipiatur

De elemosinariis et questori bus admittendis vel non.

Afusionibus questoriū viā p̄cludere cuprētes, sta
tuimus volumus et mādamus q̄ si qui p̄sumat
ecclesijs nullū quartūcunq; occasione lēat⁹ etiā
potestatiū seculariū petere aut colligere elemosi
nam p̄mittant, nisi lēis eorundē prīns diligēter p̄spectis.
et ordinarij, quibus appareat q̄ sic lēe sint vere, ac earum
dem auctoritas adhuc duret seu nō expirauerit, quo cōperso
to nulla portōne recepta exacta vel requisita ab eisdem pro
elemosina petēda admittātur, q̄ si qui cōtrafecerint triplū
restituere teneātur ad usus quibus elemosine sunt deputa
te, remissione colligentiū minime p̄futura, nec questores
seu collectores propria in p̄sona quicq; p̄ponere populo p̄

mittantur sed per plebanos seu rectores ecclesiarum promoti
ueatur Hortantes pterea viueros et singulos nre Salze
burghen prouincie laicos et questores et collectores huissimo
dijm elemosinis colligedis quoqu perturbet aut impediri
te presumant Precipimus insuper et mandamus oibus prela-
tis rectoribus et vicariis ecclesiastu sub excommunicatis
pena q oes falsos questores qui non exhibent per oia fas-
nas literas detineant captiuos aposc nobis aut loci ordinari
o seu vicariis nostris transmittant seu denuncient qn
totius poterint pro demeritis puniendos taliter q exem-
plis eoz ceteri similia facere ptimecant

De mendicatessine testimonio litterarum suorum superiorum et episco- pi admittantur

Volumus statuimus et mandamus q rectores
ecclesiarum nre Salzburgensem prouincie fratres meos
dicantes nequaquam iniurient vel admittant nisi
de propонendo verbum dei et audiendis con-
fessionem a suis superioribus licentiam, et ab ordinario auctoritate
canonice presentationis examinationis et admissionis
literis authenticis et patenuibus habeant. Volumus quoqz
rectores laicos sub excommunicatis pena inhiberi ne aliquos
fratres mendicatess q taliter presentatos et admissos in con-
fessionibus adeant. Hi etiam fratres in decedentiū sive re-
cedentiū talium presentatorum et admissorum locum, nullum
surrogare aut substituere quoquo modo debeant, nisi
pruis sit ordinario presentatus et per eundem ut presentur ad-
missus. Insuper volumus et sub excommunicatis pena

8

mandamus ne quiuis administrationē et curam animarū
exercens religiosos quoscumq; etiam si literas suarū super
riorum ut extra monasteria sua morari valeant eisdem
ostendant, admittant.

De bonis fabricie ecclesie et ra tione de eisdem reddenda.

Batuumus et hoc sacro approbante concilio ic
restragabiliter diffinimus q; in qualibet parro
chia, plebanus, assumptis sibi vitricis ecclesie
et duobus honestioribus ex patrochianis suis
quos cōmunitas ibidem ad hoc duxerit eligendos, quorū
vitriq; quilibet habeat clauem viam, et ipse terciam, oīa
que deuotōne fidelium ad fabricam ecclesie, lumiaria vel ad
alias utilitates fuerint deputata diligenter colligat et cons
seruet, et his v̄sibus impendat ad quos sunt deputata. Vo
lumus etiam q; nec vitrici nec tales sibi adiuncti nec alijs
procuratores ecclesiastū qualescumq; de rebus ecclesie preter
scitum plebani quicq; disponant. Ut aut res ipsa suscipitōne
careat, et non detur occasio subtrahendi res ecclesiastā. Vo
lumus et sub excommunicatiis pena p̄cipimus q; plebanus
vitrici et assumpti sibi ad hoc officiū seu ministeriū exes
quendū loci archidiacoно aut decano seu cōmunitati eiuso
dem patrochie semel in anno plenam teneantur facere ra
tionem, quem vel quam suuimodi ratōnes sub pena eas
dem tam sollicite q; attente sub bonis testimonij exigere
volumus et recipere atq; auctoritate ordinaria sub memo
rata pena inhibere plebanis vitricis et ecclesiastū procur
atoribus ne res ecclesiastā quomodo quesito colore mutuient
seu locent,

De vacâtes ecclesie spoliâtur et qd ablata eisdem restituantur

Statuimus ut nullus ecclesiasticus vel secularis cuiuscumq; status vel conditonis fuerit, ecclesiar; vacantiu; aut clericor; decedentiu; bona rapiat, dissipet, aut inuadat, quocumq; questio colore, contra facientes decedens, ecclesiastica caret sepultura. Vnuens aut cū tota familia sua ab ingressu ecclesie arceat donec ablata restituerit vniuersa crescere vero temeritate et contumacia eorumdē maiori et actioni pena constringat.

Item simili pena caretie sepulture decedentiu; et ingressus ecclesie viuorū, prohibemus laicis ne de sepulturis dannis se intromittat, nec capanas aut alia ad diuinū cultū deputata cōtra volūtatem plebanoꝝ quocumq; modo p̄seruit ad prophana et religione ecclesie aduersa cōrectent aut per mansionarios ecclesiar; p̄tractari mandet auctorizabiliter cōtra sacros canones nec in ecclesia et rebus egrundē quicq; statuat aut quecumq; ordinare p̄sumant.

De clericis exactiōnēs persoluāt.

Quamvis res ecclesiastice nō ad aliū q̄ p̄iu vsum in quē ordinate sunt expendi debeant, salua sedis apostolice auctoritate, quidā tamē plati et alij clericī plus timētes terrenā q̄ diuinā offendere maiestatē, non verentur laicis ecclesias quamū in eis est, facere tributarias, et infra sub excommunicatiōnis pena inhibem⁹ vniuersis platis et clericis nostre Salzburgen⁹ prouincie ne tallias stewras seu quasvis alias exactiōnes laicis soluere p̄sumant, non habita super hoc licentia superiorū speciali et expressa.

Item inhibemus oībus clericis eiusdē nostre prouincie

sub pena iam dicta ne aliquis eorum decano vel archidiacono sine mandato suo ordinari seu eius vicarii collecta aut exactione soluere presumat.

De primis et aduocatis eccliarum

Quamuis patroni et aduocati sunt in subsidium eccliarum admissi sepe tamē hoc tendit ad noxiam et oppressionem ut inde sentiat detrimentum quod ad defensionem noscitur institutum ut infra. constitutione patni sancimus et volumus q̄ tam patroni q̄ aduocati eccliarum cuiuscumq; premunitie aut status fuerint gratia promissa. aut antiquis iuribus ipsis et eorum progenitoribus in constitutione prima seu cū ipsis ad aduocacias a principio per eos ad quos pertinunt suscipiantur deputatis pertinentes et omnino stent contenti. et pro posse suo statum honorem et res eccliarum requisiti fideliter tueantur et defendantur.

Item si patronus plures filios aut heredes reliquerit oēs illi succedant in stirpem et in locum defuncti et nihil plus exigant extorquent vel recipiant q̄ eis debebant in cuius locum et ius successerunt. et nihilominus sicut defunctus ecclesiam defendere teneantur. Si quis vero in extorsione aut receptione iuris aduocatie modum excesserit memoratum. occasione iuris patronatus. iure suo punietur. et nihilominus sit raptor et spoliator ecclesie puniatur.

De tra violatores ecclesiasticarum personarum

Tolimus et mandamus statutum diuīe memorie Gundonis legati de latere per provinciam nostram Salzeburgensem publicari quo cauetur. q̄ quicunq; persona ecclesiastica vulnerauerit captiuauet.

rit vel occiderit, ipso facto ea que ab ecclesia noīe feudi iure
censuali aut in emphiteosim, aut alias quocunq; noīe tenu-
it, pdat penitus et amittat, in utilitate ecclesie cōvertēda.
Adijcimus quoq; q; in illa parrochia in qua canonici ec-
clesie cathedralis capi cōtigerit vel detineri, vel aliū in dig-
nitate vel psonatu seu clericatu constitutū denee liberetur
et absoluatur, cesserit generaliter a diuinis, salua satissa-
ctōne eidem debita impendēda.

Ne clericī citentur ad iudici- um forense.

Quia privilegiū son ecclesie est imediate a iure
diuino cōtra quod nec cōsensus nec tollerantia
excusare potest Aliaz periculis prouidere volen-
tes statuimus et vniuerfis xp̄ifidelibus per pro-
uinciam nostrā Salzeburgen vñilibet cōstitutis, districte p̄-
cipiendo mādannus ne quemq; clericū aut personā ecclesia-
sticā, capitulū, aut collegiū quodcuq; ad iudiciū forense tra-
hant **I**udicibus quoq; forensibus ne quemq; eorundem co-
ram se experiri cogant, alioquin tam actor q; iudey senten-
tiā excoicatōnis ipo facto incurvant, in quo ipos et eorum
quilibet per ipoz plebanos dum in scriptis legitime re-
quisiti fuerint sub eadē excoicatōnis pena volumus illico
excoicatos publice denūciari, nūnq; ad absolutōnis benefi-
cium admittēdos, denee parti lese sup expensis et iniurijs
taliter irrogatis caneant vel satissaciāt cōpetenter, scđm
extimationē et declaracionē legitimas coram ordinario
aut eius vicario rite faciēdas, saluis nihilominus alijs pe-
narū cōstitutōnis, a iure cōmuni et per sedē apostolicā
ac in cōcilio provinciali promulgatis.

¶ De clericis citent laicos. causa non expressa.

De quisque laicus vegetur per inanem citationem laboribus et expensis. statuimus papimus et mandamus universis iudicibus ecclesiasticis per provinciam nostram Salzburgensem vobislibet constitutis. ne laicos quoslibet ad audienciam sui citent vel euocent causa vocatōnis nouitatem non expressam. et que talis sit. que de iure vel consuetudine ad forum pertineat ecclesiasticum nec citatum super alijs causis quod in citatorio expressis responde re cōpellant.

¶ De iudicibus ecclesiasticis non pro vincie excōmūnient sine scriptis

De recipimus ac in virtute scē obediētie inhibemus oībus per provinciam Salzburgensem iurisdictionē presiden̄. ne quemque clericū vel laicū. proculpa vel contumacia excomūnient sine scriptis et monitione canonica non permitta

¶ Ut de causis matrimonialibus nemo quod index ecclesiasticus dif finiat.

Tribus et sub pena excommunicatis interdictis mus oībus xpisidelibus clericis et laicis per provinciam nostram Salzburgensem vobislibet constitutis ut nullus ipso contra dictum salvatoris. et sacros

bz

canones de causis m̄timoniis libus cognoscere concordare
seu diffinire qualiter cū p̄sumant, absq; licentia ordinarij
seu eius vicarij vel officialis iussu et mandato speciali.

Lōtra clādestinas despōsatōes

Sicutuimus et p̄cipimus vniuersis xp̄ifidelibus
per prouinciam nostrā Salzburgen constitutis
ne quisq; eoz clandestinis despōsatōibus aut
occultis m̄timonijs interset Precipimus insup
in virtute sancte obediētie vniuersis ecclesiar̄ plebanis q
postq; ip̄is constiterit pro certo, vel pbabili fama aliquos
clandestine contraxisse, ip̄os statim ad publicandū in fas
cie ecclesie aut iura sua psequendū corā ecclesiastico iudice,
per subtractionē sacramentor̄, extra tamē necessitatis ar
ticulū, cogere nō postponat

Ut mādata iudicū exequantur.

Quonā frusta forent iudicioꝝ strepitus et diffi
cuitates si nō fierent eorundē executōnes stan
tuimus et sub excoicatōnis pena mādamus oī
bus et singulis per prouinciam nostrā Salzbur
gen constitutis, q tam nostraq; alioꝝ nostrop iudicū iussa
pcepta, citatōnes, mādata sentētias, et processus cuiuscum
q continētie aut tenoris fuerint sibi destinatae devote reci
piant, et fideliter exequantur. Nūcios eorundē beniuole ac
ceptent, ad vindictā vel offensionē nullatenus procedant.
et per propriū sigillū si habuerint in signū executōnis cele
brate, vel cū subscriptōne manus proprie muniāt et consig
nent. Si quis aut cōtemptor vel neglector fuerit in aliquo
premissor ad prefatā penā nihilominus parti lese teneatur
ad resaciendū expensas damna, pariter et interesse pmissa
ordinarij taxatōne, vel iudicū eorundē a quibus predicta
mādata emanarūt, et hoc quantū fuerit in litem iuratū

De interdicto obseruando

Onus iuris apices non oībus innescunt ad
 vberiore sacerdotū instructionē et salubrem in-
 formationē qualiter sacerdotes interdicti tēpo-
 re, se gerere debeāt et habere, p̄senti declaramus
 statuto q̄ interdicti tēpore tam ab hōe q̄ a iure prolati,
 tam sani q̄ infirmi sunt ad remedium penitentie admitten-
 di, nisi fuerint interdicti, vel excommunicati, vel quoꝝ dolo
 culpa, consilio, fauore aut auxilio latum extitit interdictū
 quibus tantū viaticū et baptismia paruilor conceduntur,
 nullus inungatur, vel tradatur ecclesiastice sepulture, pre-
 ter clericos qui seruauerint interdictum, nisi tales sint qui
 noīatim excommunicati, interdicti vel suspensi fuerint. **Qui**
 vero clerci non fuerint h̄mōi sententijs innodati, sine pul-
 satōne campanar̄ cessantibus quibuslibet solēnitatibus cū
 silētio tumulētur. **In** sup sacerdotes populū habētes sū scru-
 pulo p̄sciētie, semel in ebdomada vitos et mulieres p̄nt ad
 ecclesias cōuocare, necnō ip̄s exponere verbū dei. **Mulie-**
 res post partū non intronizent cū solēnitate psalmi et ora-
 tionū. **N**uptie sic non benedicātur. **N**ec aqua benedicta po-
 pulis solēniter aspergatur. **S**ingulis diebus misse in ecclē-
 sijs celebrent q̄ alia quevis diuīa officia sicut prius sub mis-
 sa tamē voce, iannis clausis, oīno quibuslibet excommunicatis
 et interdictis exclusis, ministris altaris dūtayat exceptis
 et oībus alijs, nisi super hoc prīilegiū exhibeant speciale.
Cāpanis non pulsatis, bini vel insimul tres horas canonis
 simul legere possunt, ita tamē q̄ foris seu extra ecclēsiā
 nullatenus audiātur. **I**n festiūtatis natalis dñi, pasce,
 penthecostes, assumptōnis beate marie virginis a vespis
 vigiliar̄ earundē usq; ad vespertā p̄dictor̄ dieꝝ inclusine,
 campane pulsentur aperiātur ecclēsiaz ianue, diuina quo
 es officia solēniter celebrentur, excommunicatis prōsus ex-

clusis, sed interdictis admissis qui si causa dederint interdicto altari nullatenus appropinquet. Nec in illis festiuitatibus sepeliatur corpora mortuorum, neque viuis et sanis illis diebus sacramentum eukaristicie ministretur. Preterea in his summis ne in ecclesia non consecrata vel a iure aut ab homine interdicta vel excommunicata per humani iuri osum sanguinem aut semine polluta nullatenus diuina celebrentur.

Ite decreta sacri generalis Basiliensis concilij de interdictis non legerit ponendis de excōmunicatis certo modo non vitandis per provinciam nostram Salzburgensem publicari cupientes, tenores eorumdem patribus nostris statutis et constitutioni inserendo duximus qui sequuntur per oia in hunc modum. Quoniam ex indiscrēta interdictorum promulgatione scandalum multum consueverunt evenire Statuit hec sancta sinodus quod nulla ciuitas opidū castrū, villa aut locus, ecclesiastico supponi possint interdicto, nisi ex causa seu culpa ipsorum locorum, aut dominis seu rectorum vel officialium, propter culpam aut seu causam alterius cuiuscumque priuate personae homini loca interdicti nequaquam auerte possint quacumque ordinata vel delegata, nisi talis persona prius fuerit excōdicata ac deuinciatam seu in ecclesia publicata, ac domini seu rectores vel officiales ipsorum locorum auctoritate iudicis requisiti homini personaliter excommunicata infra biduum inde cum effectu non eiecerint, aut ad satisfactionem non copulerint, qua etiam post biduum eiecta recedente vel satisfaciēte modo diuina resumere possint, quod etiam in causis pendentibus locum habeat.

De excōmunicatis certo modo non vitandis.

Ab vitanda scandalis ac multa pericula subuentis endumque conscientiis timoratis statuit quod nemo deinceps a communione aliquius in sacramentorum administracione vel receptione, aut alijs quibus

12

cunctis diuinis vel extra pteyn cuiuscum sententie aut censurae ecclesiastice seu suspensionis aut prohibitonis ab hoie vel a ute generali promulgata, teneatur abstinere, vel aliter quae vitare, aut interdictum ecclesiasticum obseruare, nisi sententia prohibitio suspensi vel censura homini fuerint in vel contra personam, collegium, aut universitatem, ecclesiam, vel locum certum a iudice publicata vel denunciata specialiter et expresse. Aut si aliquae ita notorie excommunicatis sententiam consticerit incidisse, q nulla possit tergiversatione celari, aut aliquo iuris suffragio excusari. Nam a communione illius abstinere vult iuxta canonicas sanctiones. Per hoc tamen homini excommunicato suspensos interdictos seu prohibitos non intendit in aliquo releuare nec eis quolibet suffragari.

Ut decime cum integritate personarum

uantur.

Multi secularium interdum in detestatione cleri, tamen meritate propria decimas, quas omnium dominus solvit, precepit, subtrahere non verentur in aias gradem pecuniarum. Tunc pterea predicatoribus et confessoribus religiosis et secularibus principiis et in utilitate scientie obicie mandamus, quatenus in predicationibus et confessionibus subditos suos sacerdos eius moneant et indicant, quod moeres salinis aias, decimas ipsas omnium terre nascentium sine diminutio integrum, personales vero secundum laudabilem consuetudinem persoluant si penas damnatorum eterne voluerint evitare.

De iudicio leprosorum.

Lacet illorum qui occulto dei iudicio assertum lepre mortali per sepius separatio a communione hominum maioribus gradibus ecclesie distayat sum expertorum medicorum examen sit credita frequenti tamen querulantium assertione recipimus plures innocenter separatos alios separandos,

tollerat os pñti statuto sub excommunicatõis pena inhibe-
mus q nullus deinceps clericus vel laicus Salzburgenſ.
provincie quocqmodo vel forma quemq; hoīem sua te-
meritate audeat iudicare leprosum. vel ab hoīm separate
cōmunicione. Sed vniuersis et singulis sub pñata prouicia
nostra degentibus. districte p̄cipimus q sub orta fama cō
tra quemq; q lepre morbo p̄cessus sit. talem loci ordinarij
transmittat audientie tanq; ad sacerdotē leuiticū per ipm
amplius examini medicorū subiiciendū pro experimento.
an tumor veritas suffraget. Hoc tamē nisi sit casus adeo
indubitatus q tergiuersatōne nequeat occultari. puta cū
infirmis aperte profitetur se manū dñi tetigisse.

De obseruantia regulari.

Qua religiosos qui per religionē sponte assump-
tam deo dicati sunt puriores decet honestatis
et vite nitore clarere ut deo salubrius possint
familiari. Quapropter pñti constitutōne irrefragabiliter
duximus statuēdū. vt vniuersi abbates p̄positi priores de
cani ceteriq; monasteriorū professi in nostra Salzburgen
provincia cōstituti. monastica regulari vñiant disciplina
regulāq; eis a sc̄is p̄tib; institutā. s̄m q sacrorū statuta
canonū edocent. p̄sertim tria ordīns substantialia videli
cet abdicationē proprietatis. obedientiā. et continentiam
ceremonialiaq; religionis. sc̄m sanctā regulā et diffinitō
nem sanctorū patrū. diligentius studeant in oībus obser-
uare Si quis aut̄ predictor̄ sue salutis īmemor p̄missor̄ ex-
riterit violator seu neglector. sc̄m eandē regulā et diffinitō
tionē patrū. pena condigna puniatur.

De demoniālibus deo deuotis.

Quoniam ne dum in viris sed etiam in mulieribus
deo deuotis vigere debet religio sancta, e vita
monastica secundum regulam sue professionis, et san-
ctorum patrum diffinitones ymo tanto cautius te-
nentur prelati et alijs eis prefecti vigilare, quanto fragilio-
ris sexus esse noscitur Statuimus volumus et mandamus
quod oes prelati quocumque ordinum mendicantium et non men-
dicantium ac alijs quicunque monachi, et non monachi nostre
provincie Salzburgensis quibus cura deo deuotarum mulierum
est commissa, easdem paternae pie et soletter secundum suam regulam
et patrum diffinitiones ad observantiam regule et monastice
vite inducant, informent et copellant iuxta officij debitum,
diligenter etiam vigilant ne in receptione ipsarum ad religionem
quicunque per simonia exigatur Negligentes vero et non refor-
mantes cuiuscumque religionis fuerint, maxime de ordine
sanci francisci qui triplicem regulam sive modum sancte vis-
uendi declarauerint, distincta animaduersione per ordinarii
punitatur Insuper constitutionem Bonifacij pape octauii
super clausura monialium editam que incipit, periculofo, cum
effectu executoni demadari volumus et mandamus.

Contra inventores sectarum

Quia nonnulli sub specie religionis surgunt secte
neam cōuentones pestifere uribus inimicis, pro-
cipimus et mandamus cunctis ecclesiasticis rectori-
bus dicte nostre provincie quod oes viros et milie-
res infra terminos suarum parochiarum degentes sub specie re-
ligionum non approbatas et communias in vita acceptas a com-
muni vita populoz discrepantes requirant, quod infra mensu-
sem a sua requisitione ipsos informent cuius religionis sunt
et sue vite status approbationem, quod si non fecerint, ipsos ten-
teant in omni obedientia parochiali sicut alios parochias
nos et ordinatio eosdem nihilominus denunciare non obmittat

De rebus eccliarū nō alienādīs.

Quia nō oībus liqueat canones cōtra alienatiō
nem rerū monasteriorū iurū prohibitōes pub
licandū, oīno inhibemus oībus abbatibus prio
ribus p̄positis ac alijs p̄ platis tam secularib⁹ q̄
regularib⁹ sub pena priuatiōnis administratōnis ip̄oꝝ.
ne de rebus eccliarū suarū, vel monasteriorū suorū alienatō
nes, si ne licentia petita et obtēta faciat ppetuas quocunq;
titulo gratiū o vel oneroſo. Nec etiā res tēporales insig
nes aut notabiles p̄ter iuris formā et licentia scđm eandē
obtentam quocunq; alienare presumant.

De baptismo

Baptismus cū summa reverētia celebretur, magis
me in distinctōne et prolatōne verbōꝝ in quis
bus sacramēti virtus exiſtit his scilicet verbis
Ego baptiso te in nōme patris et filij et spūſcti.
Doceat igitur sacerdotes tam mares q̄ feminas in necessi
tate debere parvulos baptisare eadē forma in sua ideoma
te, et q̄ p̄es et mares proprios infantes si summa necessi
tas exigit poterunt baptisare, et si sacerdotes sup hoc dilig
genter inquirentes, debitā formā in baptismo inuenient,
quod factū est approbēt, supplētes circa baptisatū quo ad
unctionē olei in pectore et in scapulis et crismatis in vers
tice qđ a laicis est obmissū. Si aut in baptisato debitā for
mā nō inuenierit obseruatā, nō differat pueros baptisare.

De eucaristie et aliorū sacramen torum ecclesie custodia.

Tem p̄cipiendo mādamus vt scđm cōstitutionē
lateranē cōcilij eucaristia, crisma et oleū sanctū
sub fideli custodia et reverētia debita clavis ad

13

Habitis cōseruētur, ne possit ad illa temeraria manus extē
di aliqua horribilia et nephandā exercenda. Si vero is ad
quē spectat custodia ea incaute reliquerit ultra iuris l*comis*
minis penas in libia cere, eidē ecclesie soluēda et applican
da puniat. Et si per eius pigriciā aliquid nephandū inde
cōtigerit grauiori subiaceat vltōni, iuxta nostrā aut supe
rioris sui ordinati onē et delicti quātitatē. **S**acramētū eti
am eukaristie singulis mēsibus ad minus semel renouari
pcipimus, aut pluries scđm locorę exigentia et oportūtate
In plerisq; etiā ecclēsijs, mappe palle corporalia et alia ve
stimenta diuīo cultū depitata tam inculta qz immūda re
linquuntur, q interdū quibusdā sunt horrōi, cōtra statutū
cōcilij generalis Vniuersis custodib⁹ sacristis et ecclesia
rum rectoribus districte pcipimus, qtenus oīa vestimenta
et hornamēta ac vasa supradicta per ipos mūda et nitida cō
seruētur, corporaliaqz pluries infra annū, iuxta casus exi
gentiā per clericos mundētur. Si quis vero in transgressi
one hīmōi statuti culpabilis fuerit usq; ad condignā satis
factionē ab officio suspendatur.

Ex epistola eusebii pape. epi stola li.

Onstituimus ut sacrificiū altaris nō in serico
panno aut intincto quisq; celebrare psumat, s
in puro līntheo ab epo cōsecrato terreno scilicet
lino procreato atq; cōtexto, sicut corpus dñi nr̄
iesu xp̄i in sindone linea mūda sepultū fuit. **V**olum⁹ etiā
et in virtute sc̄tē obediētie mādamus ut nullus diuīa mis
fati solēnia sine līnbus celebrare psumat, nec hostiā ante
consecrationē in altū quoquō eleuare ne adorādo hostiam
non consecratā populum idolatriā cōmittere contingat.

Prem statutū cōciliij prouincialis Salzeburgen per p̄deces
sores n̄os editū p̄ntibus n̄is statutis duximus inserendū
ciuius tenor sequit̄ in hec verba. Itē statutum q̄ si aliquis
clericus vel laicus, vtriusq; sexus cuiuscūq; dignitatis reli
gionis vel status existat ausus sit p̄sumptōne damnabili
publice p̄dicare, aut occulie docere, credere vel tenere, q̄ san
cerdos in mortali p̄ctō existens nō possit conficere corpus
xpi, seu sic ligatus, nō possit soluere vel ligare suos subdi
tos a p̄ctis, pro heretico et incredulo habeat. Quē errorē his
ius sacri cōciliij approbatōne dānamus anathematisamus
et penitus reprobamus, cū sacre scripture dicat auctoritas,
q̄ siue bonus siue malus fuerit minister p̄ vtrūq; deus esse
ctum ḡre cōfert. Nō em que sc̄ā sunt coinquari p̄nt, nec
ip̄a sacramēta ppter hoīm maliciā pphānari. Vñ sacerdos
cerdos quantūcūq; pollutus existat, diuīa non p̄t polluere
sacramēta, que purgatoria cūctaq; contagionū existūt. Li
cite ergo a quocūq; sacerdote ab ecclēsia tolerato diuīa mis
teria audiātur, et alia recipiātur ecclēsiastica sacramēta.
Dānatōne simili reprobamus quorundā opiniōne errore
am, asserentē ep̄m p̄sbiterū seu sacerdotē curatū, non posse
soluere p̄sbiteros fornicarios, a fornicatōnis reatu, ppter
votū castitatis. Inhibētes ne quisq; de cetero p̄dictā opini
onē sub penis p̄dictis docere, tenere aut dogmatisare quoq;
quō p̄sumat publice vel occulte. Adiçim⁹ quoq; vt nullus
in priuicia n̄ra ad p̄dicandū siue annūciādū verbū dei admit
tat, nisi missus sit, et de missione sua cōstiterit sufficienter.

Quomō diuinū officiū in ecclē sia sit celebrandū

Tem volumus q̄ diuinus cultus rite et laudabilē
per oīa pagatur, prout sacrosanta synodus Basili
ieni, in sessione vigesimaprīma salubriter statuit

in hunc qui sequitur modū **S**i quis principem seculi rogari
 turus habitu honesto, gestu decenti prolatōne non p̄cipit
 sed distincta, attenta quoq; mente sc̄ipm ac verba studet
 cōponere, quanto diligētius sacro loco oīpotentē oraturus
 deum hec oīa facere curabit **S**tatiū igitur hec sancta si-
 nodus ut in cūctis kathedralibus ac collegiatis ecclesijs ho-
 ris debitiss. signis debitiss. agrua pulsatōne p̄missas. laudes
 diuine per singulas horas nō cursim ac festināter, sed afia-
 tim et tractim, et cum pausa decenti p̄serit in medio cui
 inslibet versiculi psalmorū debite faciēdo inter solēne ac fe-
 riale officiū differentiā reuerenter ab oībus persolviantur.
Horas canonicas dicturi cū tunica talari ac supp̄ellicijs
 mundis vltra medias tybias ingrediātur, nō capuci a, sed
 almucias vel preta tenentes in capite, **Q**ui cum in choro
 fuerint grauitatē seruent quam et locus et officiū exigunt
 non insimul aut cum alijs cōfabulantes seu colloquentes,
 aut literas seu scripturas alias legentes **E**t cum psallendi
 gratia ibidē cōueniant muta ac clausa labia tenere nō des-
 bent, sed oēs p̄serit qui maiori fungūtur honore in psalo-
 mis hymnis et canticis deo alacriter modulētur **C**um dicit̄
 gloria p̄ei et filio et sp̄ūscō oēs consurgant **C**um noīatur
 gloriosum illud nomen iesus, in quo om̄e genu flectitur ce-
 lestū terrestriū et infernō, oēs caput inclinent **N**emo ibi
 dum dum hore in cōmuni publice cantātur, legat vel dicat
 priuatim officiū **I**lam nō solū obsequiū quo obnoxius est
 choro subtrahit, sed alios psallentes perturbat **S**uper hīs de-
 bite obseruādis alisq; ad diuini officij prosecutionē ac cho-
 ri disciplinā spectatib⁹ **D**e canis vel cui onus incūbit dili-
 genter iniigilet hincinde, ne quid inordinate fiat circūspis-
 ciens **H**orum aut transgressores illius hore in qua circa p̄o-
 dicta excesserint, vel alia maiori prout transgressionis grā-
 uitas exigit plectentur pena

¶ Quo tempore quisq; choro debeat esse.

¶ Qui in matutinis ante finē psalmi Venite exultemus, in alijs horis ante finē primi psalmi, in missa ante ultimum Kyrieleison usq; in finē diuinō officio nō interfuerit, nisi forte necessitate cogente ac petita et obtenta a p̄sidente chori licentia, disce dere oporteat, pro illa hora absens censeatur. Salus ecclesiarū cōsuetudinibus si que forte circa hoc artiores existat. Idem in his obseruetur qui a principio usq; ad finē in processionibus non permanescant. Pro cuius executōne deparet aliquis onus habens notandi psonas singulas statuto tempore non cōuenētes, iuramento astricte fideliter agere et nulli parcere.

¶ Inubet etiā hec sancta sinodus q; in illis ecclesijs in quibus singulis horis certe distributōnes et statute non sunt oīno etiā de grossis fructibus si opus sit depurentur ut iuxta mensurā laboris plus minusve quisq; capiat emolumenti, tollens prorsus absum illum quo in una dimitayat. Hora p̄sens totius diei distributionē usurpat, et illum quo positi vel decani aut alijs officiales ex hoc solū q; officiales sunt, licet actualiter pro utilitate ecclesie non absint quotidianas distributiones percipiunt.

¶ Qualiter hore canonice extra chorum dicende sunt.

¶ Quoscunq; etiā alibi beneficiatos seu in sacris cōstitutos cū ad horas canonicas teneantur. Admonet hec sancta sinodus, si orationes suas deo

acceptas fore cupiunt ut non in gutture vel inter dentes seu
deglutendo seu sincopado dictones, nec colloquia vel risus
intermissione, sed sive soli sive associati diuinorum diuinorum no-
cturnisq; officiis reuerenter verbis distinctis peragat acta
li in loco ut a deuotone non retrahatur ad quam se dispos-
nere et pparare debent iuxta id quod scriptum est Ante ora-
tionem prepara animam tuam ne sis quasi qui temptat deum

De his qui tempore diuinorum va- gantur per ecclesiam.

Quicunq; in ecclesia beneficiatus, psertim de maiori
ribus, diuinorum tempore per ecclesiam vel foris circa
ca ipam deambulando aut cum alijs colloquendo
vagari visus fuerit, non solu illius hore sed to-
tius diei psentia ipso facto amittat. Qui si semel correctus
non destiterit per mensem distributonibus careat, vel gra-
mori si prinacia id exegerit pene subiaceat, ita ut tandem
desistere cogatur. Prohibetur etiam ne diuina officia tumul-
tuosi quoruncunq; per ecclesiam discursus impedianc aut per-
turbent Regulares qui in cõentalibus ecclesijs circa pre-
dicta excessecunt gravi pena superiores arbitrio castigentur.

De tabula pendente in choro

Tuncuncta in domo dei ordinate procedant, et
vilibet sciat quid sibi agendum imineat. Sta-
tuatur tabella aliqua continue pendens in cho-
ro, in qua quid per unumq; ex canoniciis
vel alijs beneficiatis in singulis horis per ebdomadam aut
maius tempus legendum cantandum sit. Qui aut secundum qd
ibi descriptus fuerit facere per se vel alium neglexerit pro qua-
libet hora distributones viuus diei amittat.

Predecessorū nostrorū ducti vestigijs statuimus inhiberi
tēs huius sacri approbatōne cōcilij, vt nullus sacerdotū no
niciorū illa die qua primā missam celebrare voluerit, in ex
ordio publicatōnis sc̄issimi sui officij oblaturus deo primi
cias, gratie ac salutis sibi collate, aliquos ad cōmuniū iniun
tare aut iunitatos habere aut procurare per se vel per aliū
volo modo p̄sumat, Sed ad solū dēū cuius militie est ascri
ptus dirigat aciē sui cordis maxime die illa deuotus curis
et sollicitudinibus tēporaliū quibus mentes homin̄ distractas
hantur exutus, remotis vanitatibus, hystriōnū cursibus,
tumultibus, et insolentijs reproborū, qui etiā sepe veniunt
non vocati.

Item volumus et mādamus in futurū abusum q̄s nō
nulli p̄sbyteri suos subditos sibi consitentes etiā in casibus
in quibus nō habent p̄tatem absoluendi, absolutōne nō ob
tentā ad cōmunionē admittit et post cōmunionē pro ab
solutōne transmittit, penitus aboleri, et nullū xp̄ifidelem
sine absolutōne in forma ecclēsie solita et cōsueta admitti.

De clandestina despōsatione et publicandis nuptiis.

Quia experientia rerū oīm magistra didicimus
q̄ ex eo q̄ decretū concilij generalis de cland. stis
na despōsatione in nōnullis dioceſibus prouin
cie nostre per abusum in obliuione venit, et ob
seruatū non existit, plures in gradibus cōsanguinitatis et
affinitatis lege dunna ac canonica prohibitis, ac cognatōe
spūali cōnecti, mēmoria verius cōtubernia cōrahere nō
sunt veriti, in suaz aīaz periculū ac scandalū plurimorū.
Nos ex pastoralis officij debito aīaz saluti quantū in nos
bis est prospicere cupiētes, sacra sinodo approbante statuimus
et ordinam⁹, vt de cetero nulli sacerdotes clādestins

m̄imonijs intersint Sed cōtrahere volētes publice in eccl̄esijs corā plebis sue multitudine solēniter copulet Ita tñ q̄ ante copulacionē h̄mōi ad minus una die dñico vel festiua de ambone suarū ecclesiarū infra missarū solēnia personas cōtrahere volentes noīent. Et adhortetur oēs vt si aliquis sit qui inter eos m̄imoniū cōtrahere proponūt impedimentū sciat. q̄ vel cōtrahendū impeditat. vel etiā dirimat m̄imoniū iam tractatū publicēt. vel denīciant. et post publicationē in ambone vt p̄mittitur factā per triduum expectent. an forsan aliquis cōparuerit. qui impedimentū legitimū allegauerit. Et si talis legitimus accusator vel denīciat or veniat. curatus caueat ne partes copulet. prīus q̄z deallegato impedimento cognitū fuerit. q̄ si secus faciū fuerit cōdigna pena se puniendū sciat.. Verū si nullus cōtradictor apparuerit. post lapsum dicti termi curatus per se aut suum substitutū partes ipas libere coniungat. si aliud canonici illis non obsistat

De curatis grauātibus fuditos in exactōne iuriū parrochialiū.

Item q̄ quidā noīe solo et non re sacerdotes curati et illoꝝ vicarij. plus lucris temporalibus q̄z aiāz saluti intendentēs. magis que sua q̄z que dei sunt querentes. sibi subiectos in remedijs alij parrochialibus iuribus grauant. de sepultura et alijs spūalibꝫ paciscuntur. ac statui suoꝝ in diuis cooperatorꝫ detrahentes. illos certo precio minus debito cōueniūt. ppter quod etiam p̄sbiteros inductos q̄ minus abiles recipere coquuntur et recipiūt Nos hūic vicio pestifero succurrere cupientes. sacro provinciali approbante statuimus volumus et ordinamus. vt p̄fati curati eorūq̄ vicecurati a p̄dictis in futurū desistāt realiter et cū effectu. Ac ipi parrochialis

bus iuribus secundum antiquam et laudabilem ecclesie consuetudinem
sunt contenti, ac suis in diuisis cooperatoribus debita et con-
sueta salario solvant. Ac tales in cooperatores recipiant, de
quoque vita et moribus valeant et possint respondere, certi-
fiantes eos qui in permisso culpabiles reperti fuerint, quod casus
nonicam volutionem et condignam penam non evadant.

De remittendis ad auctoritatem episcopi et ad carrenas.

Habituati sunt singuli curati, ut vigore quaruncumque
letrarum confessionalium personis priuatis concessarum
a nobis vel ordinatio loci emanatarum non absolu-
tum aliquos in publicis et notorijs crimibus con-
stitutos, sed eosdem cum leuis suis clausis, ad nos et loci ordi-
narios seu vicarios et officiales nostros publice in loco ubi
publice deliquerunt pro qualitate criminum puniendum transmis-
sant, serice et qualitate homini notorijs criminis in se continetis
bus. Preterea idem curati cauti sunt, ne occulta crimina in
homini suis leuis scribant, ne aliquo modo contingat sigillum
confessionis aperiri. Preterea oes notorie criminiosos quorum
excessus totam parochiam scandalisat, et qui alias publicas
penitentias egerunt, nihilominus tandem canes redierunt ad
vomitum et pectus priora, si non sunt persone nobiles aut mulie-
res, ad solemne penitentię pagendam (quam vulgus carrenam
appellat) mittantur.

De nouis ecclesiis erigendis.

In primis concilij consensu declaramus, ut iuxta
canonicas sanctiones nullus in parochia sua
erigat vel erigere paciatur nouas ecclesias, vel
in capitis statuas cum truncis ad quas pecunie re-
ponatur nisi Episcopus vel alius de licentia sua primum lapidem

18

ponat cū populus nouitate gaudet et matrīces ecclesie de
bitis fraudētur honoribus, et sepius numero falsa pro veris
in his locis publicari dicuntur. Volētes et mādantes ut ar-
chidiaconi vel decani rurales ad nos vel vicariū nostrū
vel alios supiores suos deferāt ubi similia attemptātur, et
cum cause cognitōne quod iustū est decernemus. Non tñ p
hoc volumus prohibere quin statue vel ex lapide vel ex aliis
gno in laudē saluatoris et sanctor̄ eius erigi pñt. Ita tamē
q̄ illa siā iuxta cōmūnē cōsuetudinē patrie absq; ligneis
capellis vel asserum cōglutinatōne ad instar capellarū.
Volumus etiā ut archidiacomi et decani rurales attenti
sint ad informandū sacerdotes parochiales et eorū coopas-
tores formas sacramentorū iuxta libros, obsequiales appel-
latos, de proximo imprimendos, ita ut officiū suū lauda-
bilex exercere possint.

Ut spūales citati ad iudiciū secu- lare non cōpareant.

Tem volumus et ordinamus ac hoc sacro ap-
probāte cōcilio provinciali districte in virtute
sc̄tē obediētie mādamus oībus et singulis abba-
tibus p̄positis archidiaconis decanis capitulis
et p̄sbiteris et clericis per provinciā nostrā Salzburgenī,
v̄bilibet cōstitutis, ut vocati ad iudiciū seculare in causis
criminalibus aut civilibus ad iudiciū seculare nō spectanti-
bus, nō p̄pareant. Nisi prius se iudici suo spūali illius cau-
se, ordinario rep̄sentent consiliū et auxiliū illius imploratu-
ri, p̄tra rebelles ad penas iuris procedet iusticia mediāte.
Item ordinamus ut in causis decimatiū, m̄rimoniatiū et
alijs de iure vel cōsuetudine ad forum ecclesie spectatib⁹
nullus trahatur vel respōdeat in iudicio seculari, alioquin
cōtra iudicē trahentē, et reū respōdentē p̄cedat p̄t de iure

per eū ad quem iurisdictio causar̄ h̄mōi in prouincia n̄a
Salzburghē spectat et pertinet.

De notariis publicis.

Nlacuit nostro sacro cōcilio ut nullus se publice
cum notariū asserens ad officiū tabellionatus
exercendū aliquatenus admittatur, nisi per lit
teras testimoniales, nec creditur eis nisi per or
dinariū loci vel eius vicariū seu officiale sint approbati
et admissi, cum sepe a notariis incognitis et imperitis gra
via soleant prouenire pericula

De prelatis ordinis sancti Be nedicti.

Statuimus etiā auctoritate sacri concilij pro
vincialis, q̄ abbates priores et prelati ordinis
sancti Benedicti prouincie nostre Salzburghē
capitula eor̄ que multo nūc transacto tempore
per eos nō sunt habita, non absq; diuini cultus diminuit̄
et monasterior̄ eiusdē ordinis detrimēto. Quintadecima
die Junij de Anno dñi. 76. Nonagesimoprimo que est dis
es sancti Viti proxime futura in ciuitate nostra Salzbur
gen capitulū celebrent, et postea simile proximis tribus an
nis, singulis annis in loco hinc rei accomodo pro augmen
to diuini cultus et bona reformatōne et otius ordinis tene
ant. Et postea de triennio in trienniū iuxta sacri Basiliē
concilij dispositionē celebrare non omittant, ita tamen q̄
in eisdem capitulis nihil tractent q̄ iurisdictōnibus ordi
narior̄ locorum quoquomodo pūdicare possit

19 Innocentius papa tercius in concilio generali.

Ominus utriusque sexus fidelis, postquam ad annos di-
cretoris peruenierit, omnia sua solus petra, saltu se-
mel in anno, fideliter confiteat suo proprio sacer-
doti. Et iniuncta sibi penitentiā proprio viribus
studeat adimplere, suscipiens ad minus in pasca eukaristie
sacramentū, nisi forsitan de propriis sacerdotis consilio, ob ali-
quā ratonabilē causam, ad tempus ab eius pceptōne duxerit
abstinendū. Alioquin et vivens ab ingressu ecclie arceat,
et moriens propria careat sepultura. Unde hoc salutare sta-
tutū frequenter in ecclesijs publicet, ne quisque ex ignorantie
cecitate velamē excusationis assumat. Si quis autem alieno
sacerdoti voluerit iusta de causa, sua peccata confessari, licen-
tiā prius postulet et obtineat a proprio sacerdote, cum aliter
ipse illū non possit soluere vel ligare. Sacerdos autem sit discre-
tus, et cautus ut more periti medici suspindat vinum et oles
um vulneribus sauciati, diligenter inquireat, et petoris circu-
cūstantias et pctū, quibus prudenter intelligat quale debeat
probere consilium, et cuiusmodi remedium adhibere, diuersis expi-
mentis utendo, ad sanandum egrotum. Cautus autem oīno ne
verbo aut signo aut quouis alio modo prodat aliquatenus
petorem, sed si prudentiori consilio indigerit, illud absque vī-
la expressione persone, caute requirat. Quoniā qui pctū in
penitentiiali foro sibi detectū presumperit reuelare, non so-
lum a sacerdotali officio deponendum decernimus, verum
etiam ad agendum perpetuā penitentiā, in artum monasteri-
rium detrudendum.

Hin iglicher glaubiger mensch so bald er in den
Hiaren seiner vernunft kommen ist, sol allain
alle sein sinde beuoran ein mal im iat seinem
aigen priester getrewlichen peichten, vnd sich
fleissigen, die pueß ime auff gesetz mit aigen kressen zu
volbringen, vnd sol wurdiglich empahaben zum mynsten
zu Ostern das heilig sacrament des fronleichnams ihesu
christi **E**s sey dan das er nach rat seines aigen priesters et
licher gnugsamet vrsach halben ain zeit von empfaßung
desselben sacraments sich enthalt, sunst sol im lebendig ein
gang der kirchen verboten werden, vnd so er stirbt soll er
cristenlicher begreppniß mangelen vnd beraupt sein, **D**em
nach zimpt sich das halbwirtig gesetzte ewe offt in den kir
chen zu offenbaren das nymanc aus vnwissenheit vrsach
nemen mug sich des halben aus zureden vnd zuentschuldis
gen **O**b aber ymandt eine trembden priester redlich vrsach
halb sein sind woll peichten der sol vor hii von dem aige
priester vrlaub begeren, vnd erlangen, nach dem er in sunst
nit mocht entlosen oder entbinden **V**er priester sol auch be
schaiden vñ fursichtig sein das er als ain verstandig arzt
ol vnd wein in die wunden des verserten franckenlingiesse
vnd sol fleissig erfragen die vmbstend des sunders vñ der
sunde daraus et weislich vnd grunitlich versteue wie er im
rat geben vnd was er im etrczney zufügen solle, domit er
mancherlei erforschung gebrauchen zu hailen den francken
Doch sol er sich vor allen dingen hueten das er mit woz
ten oder zaichen in kan wais mit nichte offenbar den sun
der dan ob er ains weisen rats bedorfft, den soll er an alle
vermeldung der person fursichtiglich erfragen wann wer
die sinde die im in der beicht entdeckt vnd geoffendt sind
unterstund zu offenbaren, den selben erkennen wir nicht
allein von dem priesterlichen ampt zu entseczen, sunder
auch zu ewiger buß in ein closter strengs ordens verstoss
en zuwerden

Bulla de conciliis celebrandis

Secunda sancta generalis Basilicen sinodus
 in spūsancto legitime cōgregata vniuer-
 salem ecclesiā rep̄sentās Ad futurā rei me-
 moriā, pridē hec sc̄tā sinodis quoddā salu-
 berrimū promulgant decretū, pro stabili-
 tate & robore generaliū concilioꝝ quoꝝ fre-
 quens celebratō p̄cipua est agri dñici cultura. Vetus cum
 ad eādem culturam non dubium sit pertinere, ep̄ales sinos-
 dus et concilia provincialia, prout veteres canones decre-
 uerunt frequētare. Ideo eādem sancta sinodus antiquos et
 laudabiles mores nostris cupiens tēporibus obseruari, sta-
 tut atq; p̄cipit sinodum ep̄iscopale in qualibet dioce post ce-
 rauas dñici resurrectōnis, vel alia die scdm consuetudines
 dioce, ad minus semel in anno vbi non est consuetudo bis
 annuatim celebrari per diocesanū in propria persona nisi
 canonico impedimento fuerit impeditus et tunc per vicari-
 um ad hoc ydoneum, que sinodus saltim triduo vel biduo
 duret, vel prout necessariū ep̄o fuetit visum Primo aut̄ die
 cōuenientibus diocesano et oībus alijs qui in hīmōi sinodo
 interesse tenentur, infra missarum solemnia, vel post, dio-
 cesanus vel alijs eius noīe verbum dei proponat, exhorta-
 do oēs ad bonos mores sectandū, abstinentiam a vicijs, et
 ad ea que pertinent ad ecclesiasticā disciplinā, & officia sīn-
 gulorꝝ, et p̄septim ut hi quibus aīaylcura p̄missa est diebus
 dñicis et alijs solēnibus plebem subiectā doctrinis et mos-
 nitis salutaribus instruant. Postea legantur statuta pro-
 vincialia, et sinodalia et inter alia aliquis cōpendiosus tra-
 catus docens quomodo sacramēta ministrati debent,
 et alia utilia pro instructōe sacerdotum. Neinde ip̄e dioce-
 sanus de vita et moribus subditorum solerter inqui-
 rat, labem simoniace p̄auitatis, contractus vſuratioꝝ,

concubinatu. fornicatione. et alia queuis criminis et excessus
debita correctione cohibeat. alienationes rerum ecclesiasticarum
iure prohibitas reuocet. abusus clericorum et aliorum subiectorum.
qui circa diuinum officium delatione debiti habitus defecerint
in melius reformet et emendet. Et quoniam multa scandala sepius
contingunt. ex eo quod constitutio Bonifacij pape octauij que ini-
cipit periculoso. edita super monialium clausura non seruat.
studeat igitur diocesanus ut omnino iuxta ipsum constitutonis te-
norem executioni demendet. necnon ut quicunque religiosi dio-
cesano subiecti regulas et constitutiones suarum religionum preser-
tim ut ab eis oīs praeteras abdicet. immolabili obseruent.
ne etiam in receptione iporum ad religionem quicunque per simonia
exigant. precipue autem in ipsa sinodo episcopi circa sit inquirere ac de-
bitis remedij occurtere. ne aliquod dogma hereticum errorem
ac scandalosum seu piarum aurum offensuum. sortilegia. diuinata-
tiones. incatatores. substitutes. et quis diaabolica figura dicitur
ocesim suam inficiat. Instituant preterea testes sinodales visi-
vi graues. prindi et honesti legis dei. zelum honestes. iuxta dioce-
sim laitudinem in numero competenti aut alijs eorum partem ha-
bentes ubi alijs ad hoc non sunt instituti qui si diocesano mi-
nus idonei videant eos amoneando alios per videbit expes-
dire instituat. Si autem in manibus ipsum dioecesanum vel sui
vicarij iurare tentat. ut tradit Canon. vvvv. q. vi. Episcopus
in sinodo. qui per anni circulum lustrates ipsam diocesim
que corrigenda vel reformanda videtur. his ad quos talia cor-
rigere vel reformare pertinet referant. que nisi correcta vel re-
formata iam fuerint. ad sinodum perferent subsequentem in qua
debitis remedij occurrat. Et propter illa que a testibus si-
nodalibus vel alijs eorum officium exercitibus dioecesanis au-
dierit. inquirat igitur diligenter de cunctis suorum subditorum ex-
cessibus et taliter delinquentes insurgat correctionis debite
disciplina. ut alijs malignari volentibus trahatur inde in ex-
emplum. Celebret quoque in singulis puericijs salti infra biennium

21

a fine concilij generalis, et deinde ad minus semel de tterit
mo in triennio pūnciale cōciliū in loco tuto in quo tā archi
epus q̄ suffraganei oēs, et alijs qui in hīmōi cōcilijs pūncijs
alibus interesset tenetur debite vocati int̄versint. **Qd si epus**
canonico fuerit impedimento detētus procuratore suū de-
stinet non solū ad excusandū et probandū absentie causas,
sed etiā ipius noīe in cōcilio interessendū suscipiēdūq; quid
quid cōciliū dixerit statuendū, alioquin ip̄e ep̄s a pceptōne
medietatis fructū viii anni sue eccl̄esie qui per psonā in
ip̄o cōcilio deputandā in ipius eccl̄esie sue fabricā effectuali-
ter cōuertātur, eo ip̄o sit suspēsus Alij vero venire negligē-
res, cōciliū arbitrio puniātur alijs iuris penis in suo robore
duraturis. **Cōcilio autē gñali durante et per sex menses ante**
hīmōi pūncialia, cōcilia non celeb̄ētur, porro in hīius in-
choatōne cōciliū ip̄e metropolitanus vel alijs eius noīe in
fra missarū solēnia vel post exhortatorū simoniē faciat ea
que ad statū eccl̄esiasticū et p̄cipue ad p̄tificale officiū pri-
nient seriose meōrando, p̄minādoq; singulis qđ iuxta pphe-
te sententiā. **Si eoz culpa ciuisinis aīa pibit, illius sanguis**
de manib; eoz a dño exiget. **P̄cipue autē tūc fiat monitio**
exacta, vt dignis et benemeritis quoꝝ vita sufficiēti testi-
monio nota sit, ordines et bñficia sine vlla simoniaca la-
be cōferant, et sup oīa vt in aīaz cura cōmittēda summa di-
ligentia et materia inquisitio adhibeat, et vt bona eccl̄esia
stica nullatenus ad usus illicitos quinymō ad honorē dei,
eccl̄esiāz p̄suationē, habēdo s̄m sacros canones p̄cipuā cu-
ram pauperū et indigentī, laudabiliter pueratātur. **Scien-**
tes q̄ his oībus apud tribunal eterni iudicis usq; ad min-
mū quadrante rationē reddituri sunt. In quibus quidē cō-
cilijs de corrigēdis excessib; morib; subditorū reformā-
dis, et p̄cipue qualiter ep̄i in cōferēdis bñficijs cōfirmandis
electōnibus, ministrādis ordinib; deputādis cōfessorib;
p̄dicādo ad ppl̄m, et p̄mēdo excessus subditorū obssuatōe q;

eorū in spiritualibus et temporalibus quolibet speciatibus se gesse
runt et pserit qui simoniaca labe manus innoxias feruerūt
diligens inquisitio scdm iuris dispositionē fiat, ut omnes
qui in pmissis deliquisse cōperti fuerint per ipm concilium
puniātur et corrīgātur **S**ili modo de ipo metropolitano
diligenter inquirātur excessus et defectus de eo, concilio ex
primendis ipm admonendo et obsecrando, ut cū aliorū pa-
ter vocetur et esse debeat, a talibus oīo desistat, et nihil
minus inquisitionē de ipo habitā in scriptis redactā ad ro-
manū pontificē vel eius superiorē si quem habet sine mora
transmittat, ut ab eo punitiōne et reformationē suscipiat
condecentē **I**nter cetera si que discordie contentōnes et ini-
nicicie inter quoscunq; viguerint, que quietē et tranquili-
tate prouincie possent perturbare, curet oī studio sacru conci-
liū illa sedare, et more piorū patrū ad pacem concordiamq;
filiorū vigilāter intendat **E**t si inter regna prouincias seu
principatus hīmōi discordias suscitari cōtigerit, nroy scī dei
antistites cōcilia prouinciarū suarū simul cōgregari procu-
rent et sibi iniūcē cōsiliū et auxiliū cōpendētes discordiarū
fomenta amputare studeant, nec hoc alicius amore vel
odio ppermittant, sed ad dēū solū et ad salutē ppli mentis
oculos erigentes ad scrm pacis opus (oī tepiditate semota)
inungilent **C**ogitētur insip in prouinciali sinodo que īme-
diata generale conciliū sequens antecedit, oīa que in eodez
generali cōcilio visa fuerint psequēda, ad dei gloriā ac prou-
incie cōmodū, salutēq; ppli xpianū, ibidēq; eligātur in nu-
mero cōpetenti qui ad proximū generale cōciliū noīe pui-
cie debeat pficiisci, quibus per subsidiū vel alias pudeatur
prout de iure et de cōcilio prouinciali visum fuerit expedire,
ita tñ q illi qui vltra psonas vt pdictū est deputatas ad ip-
sum cōciliū generale accedere voluerint, aut eorū clerus nul-
latemis ppterea grauetur **A**legetur in uno quoq; prouin-
ciali cōcilio que scdm canonicas sanctōnes in cisdē legi p̄ci

pietur ut ea et iniolabiler obseruetur et transgressoribus
pene debite inferatur. Quod si metropolitam vel dioceas
in predictis termis in celebratis provincialibus et epalib⁹ si
nodis cessante legitimo impedimento fuerint negligentes
mediatae om̄i fructu et obuentione ratōne suar⁹ ecclesiar⁹
rum ad eos pertinentiū fabricē ipsar⁹ ecclesiar⁹ applicandā
eo ipso amittant. qui si in eadē negligentia per tres propositos
mos mēses pseuerauerint ab officijs et b̄nificijs sunt ipso fas
to suspensi. quibus tractatis temporibus sub ante scriptis
penis antiquor in provincia ordine ep̄s ipsius metropolita
ni. ep̄i aut maior in dignitate post pontificale in sacris consti
tutus. nisi ad alios forsan de consuetudine vel privilegio
pertineat. negligentia in celebrandis dictis provincialibus et
epalibus sinodis supplere teneantur. Iubet insuper hec sancta
sinodus oībus prelatis religionū et ordinū quorūcumq; ad
quos celebrare capitula pertinet. q; illa statutis reprobabus
sub predictis penis seruēt et seruari faciant. in quibus secundum
canonicas sanctōnes et religionū constitutionē cum oī studiis
dio et diligentia ad veram singularū religionū et ordinū
reformationē intendat. ita ut deinceps in singulis monaste
rijs iuxta proprias regulas et institutōes debita regularis vi
geat obseruantia et precipue tria substantia p̄fessionis vota
oīno seruētur. per p̄missa aut̄ hec sancta sinodus non inten
dit iuribus quorūcumq; quolibet derogare. Datum Basilea
in sessione publica sexto kalendas decembris Anno dñi
Millesimo quadragesimo tricesimotercio.

Bequitur cōfirmatio caroline per martinū quintū papā in la- tino et vulgari publicāda vt in- fra per statutum.

Martini ep̄s seruus servitor̄ dei dilectis
filijs abbati monasterij Scotorum in
Vienna Patavien̄ dioceſe et Augusten̄
ac Salzeburgēn ecclesiar̄ decanus Sa-
lute et apostolica b̄ndictionē Ad cōpes-
cēdos conatus nepharios pueror̄, qui
pſonas et loca ecclastastica ſup bonis i-
uribus ſinis ostēdere, ac multiplicib⁹
pturbare moleſtijs no veretur, tāto magis per romani pō-
tificē decet de oportuno remedio puidere, quāto pampilius
turbatōes h̄mōi moleſtie, et in diuine maiestatis offensam,
necnō ecclastice libertatis redūdere diſpendiū dīmoſunt
Dudū ſiquidē cū in diuersis mūdi partibus pſules ciuitatū
et rectores necnō alijs qui p̄tātem h̄rē vīdebātur, tot onera
frequēter ipoñerēt ecclaijs, vt deterioris cōditōis factū ſub
eis ſacerdotiū videret, q̄z ſub pharaone fuifet, qui legiſ di-
uiue noticiā nō habebat, quicq̄ oībus alijs ſuntuti ſubactis
ſacerdotes et poſſeſſiones eor̄ in pr̄iſina libertate dimiſit
et de publico eis alimoniā miſtravit, in cōcilio lateraneū
ecclie imunitati puidendo ſub anathematis districtōe
prohibiſtum extitit, ne consules rectores aut alijs predicti
ecclaias et viros ecclasticos tallijs, ſeu collectis, vel exa-
ctōibus, alijs aggrauare preſumerent, trāſgressores et fau-
tores eorum precipiendo anathematis ſententie ſubiacere.

donec satisfactionē impēderet ppetentē. Et etiā deinde in
 generali concilio editū fuerit. q si ep̄i forte simul cū clericis
 etiā si tantā necessitatē vel utilitatē inspicerent. vt absq̄
 vlla coactōne ad relevādas cōmunes utilitates vel necessi
 tates vbi laicorū nō suppeteret facultates. sub idia p eccles
 sias laicis duceret cōcedēda. mīme sup hoc iuslto romano
 pōtifice. cōcessiones et sentēcie que a talib⁹ vel de ipoꝝ mā
 dato forēt pmulgat̄. essent irrite et inanes. nullo vñq̄ tpe
 valiture. ac etiā in ipo generali cōcilio decretū extitit. illū
 qui infra tēpus sui regim̄ ppter fractionē cōstitutionū v̄l
 sanctionū h̄mōi sustineret anathēma. tanq̄ post illud nō
 esset ad satis factōis debitū cōpellēdus. necnō ipius successor
 rem qui nō facissaceret infra mēsem manere eccliaſtica cē
 ſira cōclusum. donec satis faceret cōpetēter. cū succederet in
 onere qui substitueret in honore Postmodū vero felicis re
 cordatōnis Honorius papa tercius pdecessor n̄t attente cō
 siderās q quondā fridericus scđus olim romanorū impator
 tūc sub obediētia et deuotō sc̄tē romane ecclie p̄sistens. ad
 laudē eiusdē ecclie et sacri decus romani imperij cupiēs vt
 expurgatis quorundā errorib⁹ et iniquis statutis penitus
 destitutis de cetero ecclie et eccliaſtice p̄sonae plena vigerēt
 quiete. et secura libertate gauderēt. ac pie et iuste attendēs
 q quorundā puerorū iniquitas adeo abūdauerat vt nō du
 bitarēt cōtra eccliaſticā disciplinā q̄ sacros canones statu
 ra sua cōſtingere. aduersus eccliaſticas p̄sonas et eccliaſti
 cā libertatē edictali lege h̄mōi statuta iniq̄ irritauerat q̄ p̄
 cepat irrita nūciari. et oīa statuta et cōſuetudīes q̄ cūnta
 res et loca p̄tates vel iſules aut q̄cūq̄ alie p̄sonae p̄tra liber
 tam ecclie vel p̄sonas eccliaſticas h̄mōi edere aut ſuare
 tēptarēt. cōtra canonicas vel impiales sanctiones. de ipoꝝ
 rum capitularibus infra diuos mēses post ipius legis pub
 licationē penitus abolere facerēt. et si de cetero talia attēp
 tarēt illa ipo iure decreuit esse nulla. et eos ſua iurisdictōne

priuat os nienō locū vbi talia deinceps psumpta fuissent bā
no mille marchax aurifisco impiali pceptatis subiacere. po
testates vero cōsules statutarij et scriptores statutorū pdi
ctorū. necnō cōsiliarij locorū iporū qui fūstatuta et cōsue
tudines meorata iudicaret. extūc essent ipo iure infames.
quorū sentērias et actus legitimos statuerat aliqualr nō
tenere. qd qz si p annū p fatarū cōstitutionū inuēti foret cō
teptores. bona eorū p totū suū imperiū mādauit ipuine ab
oībus occupari. salinis nihilomin⁹ alijs penis cōtra tales
in eisdē generalibus cōcilijs pmulgatis. Et insup voluit
idē tūc impator q nulla cōmunitas vel psona publica seu
priuata collectas seu exactōnes angarias vel p angarias
ecclesijs v'l alijs pjs locis aut ecclasticis psonis hmōi im
ponere. seu inadere ecclastica bona psumeret q si secus fa
ccret. et req̄sita ab ecclia vel iperij hmōi emēdare cōtineret
tripliciter refunderet. et nihilomin⁹ bāno impiali subiacer
et qd sine satisfactōe debita nullaten⁹ remitteret. Statue
rat insup q quecūq cōmunitas vel psona p annū in exēcūca
tōne pp̄ter libertatē ecclie violatā p̄sisteret. ipo iure silt di
cto bāno impiali subiaceret. a quo nullatenus extraheret.
nisi prius ab ecclia bñficio absolutōis obtēto. Et insup or
dinauerat vt nullus ecclasticā psonā in crīmali questio
ne vel ciuili ad iudiciū seculare trahere psumat cōtra eas
dē canonicas sanctōnes. et cōstitutōes impiales. q si secus
faceret. actor a suo iure caderet et iudicatiū nō teneret. et in
dev foret extūc iudicādi auctoritate priuatus. qz iudices
tpales qui clericis et psonis ecclasticis iusticiā denegare
psumeret. tercio requisiti suā iurisdictionē amitteret. Cōsti
tutionē ipam de cōsilio etiā fratrū suorū sc̄tē romane ecclie
cardinaliū qui tūc erāt auctoritate aplica approbās et p̄fir
mans ipam mādauit immobiliter obseruari. necnō sta
tutarios et scriptores ac violatores pdictos excōmūnicatos
eadē auctoritate nūciari. Et deinde ad audiētiā diue mes

morie. Caroli quarti etiā romanoruū impatoris semp augu
 sti deducto, q̄ nō nullē singulareſ pſone in p̄tātibus et offi
 cijs publicis cōſtitute, videlicet duces, marchiones, comi
 res, barones et alij dñi tēporales, necnō cōſules ciuitatum
 opidoruū villarū et locorū rectores in diuersis prouincijs ei
 usdē imperij, dei timore postposito statuta singlaria et ini
 quas ordinatōnes, metu proprio et de facto cōtra ipas per
 ſonas ecclesiasticas et ecclesiāꝝ libertates, ac eāꝝ priuile
 gia cōdiderāt, illisq; de facto et publice vrebātur, cōtra caſ
 nomicas et legittimias sanctōnes, vtpote q; nulla bona tē
 poralia in p̄tātem ecclesiasticā trāſferētur, et ne clericī in fa
 cris ordinib; cōſtituti ad agendū et testificandū in ciuili
 bus et maxime in pijs cauſis aliquatenus admitterētur.
 q; p̄ excoicati laici et publice denūciati in ciuili foro, mini
 me repellerētur. **E**t insup p̄dicti dñi tēporales cōſules et re
 ctores per ſecularē p̄tātem res et bona clericorū occuparēt,
 arreſtarēt, et oblatōes xp̄iſidelū minuerēt, atq; reſtrin ge
 rent, exactōnes et tallias indebitas, de bonis redditibus
 ecclesiātū exigerēt, et extorquerēt, poffeſſiones ecclesiāꝝ et
 personacū earundē deuafatātē incēdijs et rapinis, cōrract
 inter clericos et laicos factos legitime ad libros ciuitatum
 villaꝝ et locoꝝ p̄dictoꝝ inscribere et ſigillare recuſarēt, do
 nataꝝ et legata ad fabricas et ecclesiātū ſtructuras cōtra
 platorū volūtātē et alioꝝ quoꝝ ſiteret a t. temere vſurpare
 pſumerēt, ac in frāndē et odiū clericorū de bonis etiā t rebs
 corūdē clericorū, que nō cauſa negociationū ſ; p eoꝝ pprijs
 vſib; p eoꝝ terras ducebāt ſeu duci faciebāt theoloquū exi
 gere et recipere nō verebānt. **E**t cōfugiētes ad ecclias et eāꝝ
 cimiteria inde extraſhere, cōtra canoicas et impiales sancti
 ones h̄mōi pſupſerāt et pſumebāt. **I**dē carolus impator tā
 q; xp̄ianissim⁹ p̄iceps volēs in p̄missis puidere de remedio
 ſalutati etiā de quorundā principū ducum coniūtū baronū

fideliumq; alior; facti imperij sedis cōcilio et auctorita
te impiali quecūq; statuta et cōsuetudines p̄dicta tanq; p ca
nonicas et ciuiles sanctōes exp̄sse rep̄bata cessavit, irrita
uit et anulauit, ac cassa et irrita nulliusq; esse voluit robor
ris vel momēti, p̄cipiēs sub impialis bāni pena vniuersis
et singlīs p̄cipiib; et dñis t̄paliis cōsulibus p̄tātibus ac
alijs in officijs publicis in eodē impio cōstitutis, q̄tenus
extūc ipoꝝ statuta et ordinatōes sicut in p̄iudiciū ecclastice
libertatis edita fuerāt, oīno renocaret, et de luce tollerent,
q̄q; s̄m ea nō iudicaret apluis, nec s̄mias dictaret, aut eis
dē in iudicio vel extra iudiciū quōlibet p se et cōtra eandē
ecclasticā libertatē potirent, p̄nūciant insip i eadē decte
nit auēte, q̄q; qmīcūq; laic; ciuiscūq; stat, aut p̄ditōis exti
steret ausu sacrilego et p̄prie temeritatis audacia sacerdotē
vel clericū seculatē vel religiosū diffidaret, p̄scriberet, cap
tiuaret, spoliaret, occideret, mutilaret, aut i carcere detine
ret, vel h̄mōi maleficia ppetrātes sc̄iēter receptaret, vel eis
fauore p̄staret, p̄ter penas a sacris cānib; et legalib; sans
ctionib; in tales infictas, eo ipo reddebat infannis ac om̄i
hōnore priuatus, nec ad placita vel cōsilia nobiliū admit
teret quouis mō. **H**ortās insip in dño et requirēs ecclastici
cos platos in illis partib; in quib; cōmitterent talia cōsti
tutos, ut legē impiale h̄mōi p eoz ecclias et sinodos publi
carēt, ne trāsgressores h̄mōi p simulatā ignorantiā, suā va
lerēt in hac parte malicia excusare, put in cōstitutoib; et
sanctōib; cōcilioꝝ et honorj p̄dictoꝝ ac impialibus p̄fas
tis plenius d̄tineat. **C**ū aut sicut lamētabili querela venera
bilis fr̄is nři L. ep̄i frisingen̄, et dilector; filioꝝ L. p̄posito
L. decani et capituli ecclie frisingen̄, ac cleri et eccliar; ac
ecclasticar; psonar; cūntatis et diocef; frisingen̄ nup acces
pimus nōnulli principes duces comites barones et alie se
culares p̄tates earundē cōstitutionū et sanctionū canōica
rum et legaliū forsū ignati, et cōtra ipas, ab ep̄o p̄posito

decano capitulo clero et psonis ac ecclesijs et ecclesiasticis
 personis pdictis forsan tallias et gabellas ac alias exactio-
 nes illicitas hactenus extorserunt et adhuc extorquere intan-
 tur. ac etiā bona epi ppositi decani capituli cleri ecclesiarū et
 psonarū pdictarū iniacerint arrestauerint occupauerint des-
 tinuerint et suis usibus applicauerint. necnō occupare iniaco-
 dere arrestare detinere. et eisdē suis usibus applicare silt de
 facto psument in aiarū suarū periculū. necnō epi ppositi de-
 cani capiti cleri psonarū et ecclesiarū pdictarū nō modicū piu-
 dicū atq; dannū. **I**los in pmmissis epo pposito decano capi-
 tulo clero psonis et ecclesijs pdictis oportune pndere volen-
 tes. discretōni vre per applica scripta mādamus q̄ten⁹ vos
 vel duo aut viuis vrm per vos vel alii seu alios epo pposi-
 to decano caplo clero psonis et ecclesijs pdictis cōtra quos
 cinqz trāsgressores et violatores cōstitutionū et sanctionū
 earundē. cunscīz status dignitatis et excellētie fierint ef-
 ficacis defensiōis auxilio assistentes. nō pmitatis eos cō-
 tra canōicas et legales cōstitutiones et sanctōnes hmōi in-
 debite molestati. necnō easdē cōstitutiones vbi et qm expe-
 dire videritis solēniter publicātes. faciat trāsgressores et
 violatores hmōi si et put iustū fuerit ac vbi quotēs expe-
 dit. rādiū excoicatos aut anathematisatos publice nūci-
 ari donec ab earundē talliarū collectarū ipositōnū i q̄tūlībz ex-
 torsionū necnō bonorū epi ppositi decani capiti cleri psonarū
 et ecclesiarū pdictarū iniacione arrestatōe occupatōne deten-
 tione et applicatōne oīno desistat. necnō etiā efficaciter res-
 tituat. eisdē epo pposito decano. caplo clero psonis et eccl-
 eisjs pdictis occasione pmmissorū per eos lesis seu grauatis. tal-
 lias gabellas et exactōnes ipas. ac etiā bona epi ppositi de-
 cani capiti cleri psonarū et ecclesiarū earundē arrestata occu-
 pata detenta et applicata. ipis aut que per se vel alios illo
 pteyti quōlibet receperint. ymmo verius temere et illicite
 usurparint. a se libere; oīno relaxent. ac in manib; vris

intauerint q̄ de cetero talia nō p̄mittāt, et ea p̄mittētibus
non p̄stent auxiliū cōsiliū vel fauorē, cōtradictores per cē-
sirā ecclesiasticā et alia iuris oportuna remedia cōpescen-
do, iniocato etiā ad hoc si opus fuerit auxilio brachij secu-
laris. **C**ertū si forsitan h̄mōi transgressorū aut violatorū vel
ea fieri mandantiū, ip̄isq; p̄sentientiū, seu dantū in illis p-
se vel alios directe vel indirecte publice vel occulte auxiliū
cōsiliū vel fauorē p̄sentia, p̄motōibus et requisitōibus p-
vos de ip̄is faciēdis tute secure vel comode haberi ne qui-
ret. **N**os vobis monitōnes et requisitōnes h̄mōi ac citatō-
nes quaslibet, per edicta publica locis affigenda publicis,
de quibus sit versilis conjectura, q̄ ad noticiā citatorū et
monitorū h̄mōi puenire valeat faciēdi plenā et liberā cō-
cedimus tenore p̄sentii ptātem. **V**olētes q̄ monitōnes re-
quisitōnes et citatōnes h̄mōi pinde ip̄as citatos requisitos
et monitoros vt p̄mittitur attent, ac si eis facte et insinuate
p̄ntialiter et p̄sonaliter extitissent. **N**ō obstatib⁹ tam pie
meōrie Bonifacij pape octauī etiā p̄decessores nostri, qui
bus cauetur ne aliquis extra suā ciuitatē vel diocesim nisi
in certis exceptis casibus et in illis ultra vñā dietā a fine
sue diocesis ad iudiciū euocetur. **S**eu ne iudices extra ciui-
tatē et diocesim i quib⁹ deputati fuerint cōtra quoscūq; p-
cedere, aut alijs vel alijs vices suas p̄mittere seu aliquos ul-
tra vñā dietā a fine diocesis eorundē trahere p̄sumant, dū
mō ultra duas dietas aliquis auctoritate p̄ntiū nō trahat
ac de p̄sonis ultra certū numerū ad iudiciū nō vocādis q̄
alijs cōstitutōibus apliceis trarijs quibuscūq; **A**ut si ali
quibus cōmuniter vel diuinissim a sede aplica iudictum exi-
stat, q̄ interdici suspēdi vel excoicari, aut extra vel ultra
certa loca ad iudiciū euocari non possint, per lēas apliceas
nō faciētes plenā et expressam ac de verbo ad verbū de in-
dulto h̄mōi mentionē. **D**atum Constantie, vij, faleiū Ja-
nnarij Pontificatus nostri anno primo.

26

Beileint habst martinus der funst des names kar.
die bull pruilegia vnd frehait so weileint kaiser
karolus d' gros loblicher gedechtius d' gaistlich
heit geben hat. bestet. darin die hernachfolgend manung
begriffen ist Zu straffen die vnbillich vnd vnzimlich an-
suchung der bosen die ga stlich stet vnd person an iuren gu-
tern vnd rechten untersteen zubelaidigen vnd mit man-
cherley beschwerius betrubien. geburet vns soul mer das
selb mit zeitiger hilf zusirkomen soul mer soliche beschwe-
rung zu belaidigung gotlicher maiestat vnd gaistlicher frei-
heit nachtail vnd schaden raichet. Nun aber vor langer
zeit. als in vil landen die rathern vnd verweser der stett.
vnd auch ander die gewaltig darin waren die gotzheuser
mit so manigfaltigen purden emsiglich beschwerten also
das die priesterschaft in amē bosern standt gesetzt wardt
dan die unter pharaone was. der doch gotlicher gesetz mit
wissen het. vnd wiewol der all ander zu dienstlicher aigen-
schaft vnd unterteingkair bezwang. iedoch die priester-
schaft mit ier haben vnd gutern bei alter freihait beleiben
lies vñ in von dem gemainen gut ir notdurft vnd natüg
raichet. Darüb wart in dem gemainen concili zu lateran
vmb gaistlicher freihait willen bey strenger verfluchung
vnd penen gebotten. das die schepfen rathern oder ander
hern der stet. die gotzheuser vñ gaistlich personē mit tacze
vnd ander gewaltige beschaczunge in kain weis solten be-
schweren. vnd ward daselbs erfunden vnd erkant. Wer da
wider ihete der solt mit dem grosspanigen fluch behest sein
als lang vntz er darüb nach billichen dingen genug ihete.
Es ward auch in der gemainen kirchliche samnung des con-
cili geordent vnd gesetzt ob villeicht die Bischoffen mit
sampt der pfaffheit solich nuz vnd noindurft erkanten.

also das sie da durch verstanden das der laien guter nicht
genug darzu were, sich vnbewungenlich darzu lergeben,
vnd den selben laien von den gotzheusern vnd kirchen ein
hilferlaubten oder gunte. doch on des Babsts rat, so solln
die selben erlaubniis vnd auch die pen, die dieselbe erlaus-
ber wider die pfaffheit villeicht darumb theten oder thun
wurden gantz kraftlos eitel vnd on schaden sein. Auch
ward in dem gemainen concili gesetzt, ob einer der in die
obgemelten pen gefalln wer vmb solich vbergreissen der vor-
beritten ordnung, der in der zeit so er in vorgemelten ge-
walten vn her schaffen was, nicht genug gehan als oben
begriffen ist, sinder die pen also gelitten het, vnd so er das
von e. itsezt wurde, manet er wer nichts mer darumb schul-
dig, vnd solt auch zu widerthuung furbas nimer bezwin-
gen werden, so sol sein nachkommen ob der datum nicht ge-
nug thet, in ainem monat mit gaistlichen pan behest sein
als lang vnt er darumb genug thu nach billichen dingen
dan wol zimlich ist das ain nach kom der eren, auch ain
nachkom scy der purde seins ampts. Nachmalen hat uns-
ser vorforder babst Honorius der drit seliger gedencknus
fleissiglich betracht, das weilent Friderich der ander Ro-
mis ch Kaiser die zeit in gehorsam vnd andacht der Romi-
schen kirchen wesend zu lob derselben vnd zu eren vnd zier
des Romischen reichs begerund, das erlich ursal vnd uns
gerechte gesetz ausgerent wurden vnd vernichtet, damit
furbas die gotzheuser vnd gaistlich personen sich gantzes
gemachs vnd sicher freyheit gefrewen vnd der geniesen
mochtn. Er bedacht auch gutlich vn rechtlich etlicher me-
schens kostheit die als vberflussig was, das sie on alle forcht
wider gotlichee ordnung gaistlichen personen vnd freihais-
ten zu schaden gesetz erdachten vnd machten, die er auch
mit kaiserlicher macht vernicht hat, vnd geschaft als kraft-
los zuverkunden vnd gepotten, alle soliche ir aufsez vnd

gewonhait die stett gegen potestaten schepfen oder ander
 person wie die genant sind hielte oder prauchten wider die
 freihait der gotzheuser oder gaistlicher person die gotlichn
 vnd kaiserliche gesetzen widerwertig waren auf iuren rechte
 puchern vñ starbuchern darin die geschriben waren ab zu
 ihm vñ gentzlich zuuertilge inner zwaien monaten, nach
 offnung desselbē seins kaiserlichen gebots, vñ ob sie darnach
 ichts darwid̄ theten, das solt von im selbs nichs vñ kraſe
 los vñ sie gerichts vnd aller gewalt entseczt vnd darzu die
 stett vnd land wo das geschech des romischē reichs kanier
 rausent marck golts verfallen, vñ die potestaten schepfen
 solicher gesetzmaister vnd schreiber vnd auch die ratheitē
 derselben stett oder gegen die nach solichen gesetzen oder
 gewonhaiten recht sprechen zu stundt erlos vnd vnlēmig
 rig sein, vnd solten auch dieselben ir gericht vnd was sie
 also handelten kain kraſt haben vnd ob geschech das sie od
 ir etlich ain iar darwider theten vnd mit ruchten zuhalten
 so hat er meniglich geurlaubt der selben hab vnd guter in
 allen landen seines reichs anzufallē vnd an straff zunemē
 vnd unzeichen vnaufgehobt ander pen in dem gemainen
 cōcili darauf gesaczt Auch hat der selb kaiser gebotten vnd
 gesaczt, das kain cōmun oder person in grossen stande
 oder in clainē steward oder beschatzung gotzheuser vnd an
 dern gaistlichen steten vnd personen anschlachen oder ir
 hab vnd guter anfallen, oder zu vngewonlicher arbeit vñ
 hilf ir person oder ir gut nōten vñ beschweren solten Wer
 aber darwider thet vñ das nit zuhandt als er dat vmb er-
 aischet vñ ermonet wurdet widerpracht der solt das mit d
 drispild bezalen vnd solt dat zu in kaiserlicher acht vñ pān
 sein daraus er in kain weis kōmen mocht als lang vñz
 er mit gaistliche gewalt davon wurdet erlediger Varnach
 hat er geordent, das niemāt kain gaistlich person vmb kai-
 nerlei sach willen sie berur leib oder gut fur weltlich gericht

solt furwendē od laden wider die selb gaistliche. vñ kaiser
lichen gesetz vnd freibait Beschech es daruber. so wer der
andlager gefallen von alln seinen rechtē. dasselb recht krafft
los. vñ der richter entsezt seins gewalts vñ gericht **V**nd
auch ob die weltliche richter gaistliche personē wider welt
lich person nit recht thun wolte. so hetten so sie zum dritten
mal darüb ersucht wurdē kainē gewalt met zu richten **P**ie
egemelte kaiserlich gesetz hat der vorgenāt habst honorius
nach rat seiner brud der cardinel die dan die zeit warē mit
besstlichem bewalt vnd macht bestet vnd befestigt vnd
geboten die also vnuerrückt zuhalte **V**n sunderlich welich
solich obgemelt gesetz wider gaistlich freyhait machē oder
schreibē. vñ auch die wider die obberurte freibait freflich
thun fur pēnig offenlich zumerkundē vnd zuhalte **V**n nach
dem ward furbracht karolo dem vierdē seliger gedechnus
auch des romischen reichs kaiser alzeit merer desselben wie
das etlich weltlich person in gewalten vñ grossen ampten
wesend als herzogen marggrafen grafen freyen vñ ander
weltlich herñ vñ ratgeben der stet merkt dorffet vñ auch
etlich gegenit verweser in manigē prouinciē desselbē reichs
die forcht gots hindan gesetz. besunder statut vñ vnrechte
ordnung von aigem mit willen gewaltiglich wid gaistlich
person vñ freibait der gotzheuer gemachē hetten die doch
gaistliche vñ kaiserliche gesetzē vñ geprō widerwertig we
ten. vñ die offenlich prauchte mit namen das kain zeitlich
gut in gaistlicher person gewaltsam nit geben solt werden
in kain weis. vñ das kain priester od geweichter man vor
gericht als ain clager oder als ain zeich in weltliche sachen
vnd besunderlich in halwertigen handlen nicht aufgenō
men noch gehort solt werden vnd auch das man kainē pan
ingen layen. ob er halt in den selbigē pan offenlich verku
det wer worden vor weltlichem gericht nit solt verwerffen

noch verwidern In het auch angelangt wie die egemeltn
 heren schepfen vnd amptleut der gaestlichen hab vnd gutter
 mit weltliche aigen gewalt bekumerten vnd freienlich bes-
 sessen vñ unterweilen verhesteten vnd verputen, vnd die
 opfer der kristglauigten menschen mindretten vnd engten
Auch wie sie steur vñ vnbillich beschaczung von der kirchñ
 vnd gotzheuser gutern vnd zinsen gewaltiglich nemē vñ
 abnoteten vnd ire guter mit prant vnd rauberei wussten
 vnd solich handel so zwischen gaestlichen vnd weltlichen
 personē rechtlich gehandelt wurde in ir gewonlich pucher
 nicht schreibē noch versigelē wolten, vnd was man zu den
 kirchen gebe oder schuff oder zu dem paue in freienlich inzu-
 gen wider d prelat vnd ander die dz berurt gunst vñ willē
 vnd auch der pfafheit zu vnlust von iher hab vnd gutern
 die sie doch nicht durch gewins oder gewerbs willen, sund
 zu ir selbs nuz vnd notdurft durch ir stett vnd gepiet fur-
 ten oder schaften zufuren maut vnd zol von in gewaltig-
 lich aischen vnd nemen, vñ die so in die kirchen oder freit-
 hof fliehen daraus ziehen vnd nemen freienlich wider gaest-
 liche vnd kaiserliche freiheit, **D**arūb hat der selb karolus
 als kristlicher first das alles zu unterkomen vnd zuweren
 auch mit rat etlicher seiner firsten grafen freyen vnd an-
 der des hailigen reichs getrewen all obgemelt gesaczt vnd
 gewonhaft als die dann gaestlich vnd weltlich wissenlich
 verboten waren mit kaiserliche gewalt vnd macht vernis-
 chet vnd vertilget, vnd schuff die fur vnfreitig vnd fur
 nicht gehalten zuwerden, also das sie kain kraft vnd vntu-
 chrig sein solten, **V**nd gepot bei kaiserlichen pañ vñ acht
 allen vnd iglichen fursten vnd weltliche heren schepfen pos-
 testaten vñ andern die in gewalten vnd ampten desselben
 reichs waren das sie zu stund die selben statut gesetzt vnd
 ordnung als die dan gaestlicher freiheit zu schaden erdacht

weren gentzlich widerrufen vñ sichiglich aufheben vnd
das sie hinsur nicht nach solichen statuten richten noch ve-
tailen. **Vñ** die auch nicht prauchen solte weder in noch aus-
ser rechten in kain weg sur sie vnd wider gaistlich freihait
Auch gebot vnd saczt er in krafft des selben kaiserlichen ge-
walts, welcherlai in weliche stand vnd wesen er wet mit
aigner freyenlicher durftigkeit vnd aigner toschheit pries-
tern oder pfaffen, sie sein weltlich oder closterlich abgesa-
get aus dem land versant oder verpannet vieng beraubet
totet lemert oder in vencknis neme oder die, die solich mis-
setat theten außhielt oder in gunstlich nach schub theten,
die solten zespund zusampt andern penen, so in von gaist-
lichs vnd weltlichs gewalts wegen darub aufgesetzt sein
vnleumtig vnd erlos sein vnd in kainen rat noch reding
der edlen nümermet genömen werden in kain weis. **Vnd**
hat der selbig kaiser gaistlich prelet der land do solichs be-
schech ernstlich ersuchet vnd ermonet, das sie dits sein kai-
serlich gebot vnd gesetz in iren kirchen vnd pfastlicher sam-
nung verkunten vnd wissenlich machen solte in aller maß
vnd form, als die in des concili vnd des babsts honori vñ
in vorberurten kaiserlichen gesaczen begriffen ist, da durch
das die obelterer mit verdachter unwissenheit ir posshait
mit mochten decken **Vñ** wir aber durch cleglich anbrin-
gen der gemainen priesterschaft vernömen haben, wie et-
lich fursten herzogen grafen herren vnd ander weltlich her-
schaften villeicht der vor gemelten gaistlicher vnd kaiser-
lichen gesetz unwissend sich untersteend wider die selben
gesetz von den kirchen personen tets stewart vnd andet un-
zimlich beschaezung vnd sie mit zwang vnd drangsal zuha-
ben vnd sie darzu noch zudringen in obung sein **Auch** wie
sie der kirchen vnd gaistlicher personen guter angetast ver-
hest verhielte vñ zu ire aigne nuz vñ geprauoch zuaignet

29

Und die selben der gaistlichen guter besiczen antasten befehen
ten von vor zu halten und zu iren nutzen von gebrauch aus
eigem gewalt zu iragen sich vntersteen zu verdaminus ire
selen von der berurten gaistlichen nicht wenig nachteil und
schaden. Und dannoch haben wir habt Martinus vorgen
nant furgenomen gemaine priesterschaft von gaistlichkeit
von den kirchen darin nordurstiglich furzusehen. darauf ge
bieten das der gemelten geistlicher und kaiserlicher gesetz
ten vberretter in was stand und wurden sie sein. offenbar
lich alsoft und soul recht ist. von sich geburen witt. fur pan
nich verkündet werden. als lang und soul sie von solichen
steuren taczen beschwerungen und andern no zwangen.
Auch der gaistlichen guter vorhaltung verbieten oder ver
heften von inhabung und zuzeaigne gentzlich absteen und
wer sie deshalb innen oder entpfangn haben genzlich wi
der gebe nichtzminder der gantzen priestershaft den kirchen
und gaistlichen personen die also von in beschädiger und
besweret tacz und steur von was iret gntter von in verheft
vorgehalten ingehobt und in zu geaigent durch sich selbs
oder durch ander von iren wegen genomen freudlich und
vnbilichee weis zu geaigent hetten von in frey gezelt von
der gentzlich absteen und widergeben und schweren. das
hinfur solichs nimer von in beschehen soll. und den die sol
lichs thun von handln wurdn kain hilf rat nach gunst bes
weisen. Dieaber fräsenlich darwider redē durch gaistlichen
penen von censurē von ander hilf der rechte zustraffen furt
ter ob villeicht der solichen bestlichen und kaiserlichen ge
setzen vberretter. oder die so den selben hilf rat von gunst
mittailen gegenwirtigkeit zumonen und requiriren sicher
und frey nicht wort stat haben. So geben wir habt Mar
tinus den gaistlichen den gewalt das si solich citation von
monung der berurten vberretter wo die an gemainen von
offenbarlich enden von stetten also das solch verkündnis

verfehlich innen zu wissen können mag angeschlagen wirt
gleich als vil pindt vnd krafft habt, als weren sie in vnter
augen vnd personlich verkundet on irrung aller gesetz so
wider solichs alles geordent gesetzt vnd aufgangen ist.

Quibus tēporib⁹ carolina de beat publicari.

Statutum et districte p̄cipiendo hoc sancto ap-
probante concilio mandamus, quatenus dicta
constitutio bulle caroline, singulis annis perpe-
tuis futuris tēporib⁹, in dīnīcīs quatuor tēpo-
rum per oēs et singulos plebanos aut eorumdē vicegeren-
tes per nostram prouinciam illa excusatōne obstante pub-
licetur.

